Biblioteca Centrală Regională

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL IX, Nr. 426 — Vineri 7 iunie 1957 — 4 PAGINI 25 BANI

EXAMENELE BAT LA UȘĂ

S-a spus de mult ceea ce era de spus în legătură cu pregătirea examenelor. S-au dat îndrumări; au avut loc consfătuiri cu învățătorii, cu profesorii, cu diriginții, cu părinții; s-au alcătuit planuri. Acum, planurile sînt aduse la îndeplinire. Elevii învață, profesorii îi ajută să-și sistematizeze cunoștințele, să le închege într-un tot unitar.

S-ar părea, așadar, că nu mai este nimic de adăugat. Munca scoate însă întotdeauna la iveală, în desfășurarea ei, probleme care n-au putut fi prevăzute înainte și care trebuie rezolvate pe dată, din mers. Munca te face să vezi limpede unde sînt greșeli și cum trebuie corectate.

Iată un exemplu. Deși n-au trecut decît cîteva zile de la începerea pregătirilor pentru examene, s-a și putut constata că în unele școli, în loc să se acorde atenția principală materiei din anii anteriori, se repetă cunoștințele din anul curent. Acestea, însă, pe lîngă faptul că sînt proaspete în mintea elevilor, deoarece au fost studiate foarte de curînd, au fost recapitulate și în ultimele săptămîni de școală. Atunci, care e rostul reluării lor acum? Oare nu pur și simplu faptul că unii profesori aleg calea cea mai comodă pentru ei și nu vor să facă eforturi prea mari? În felul acesta, însă, nu putem asigura o pregătire serioasă a elevilor. Este știut doar că examenele — fiind examene de absolvire și nu de promovare — vor constitui o verificare a tuturor cunoștințelor predate în cadrul unei discipline în decursul unui ciclu de ani de învățămînt. Așa dar, avem datoria să-i ajutăm pe elevi să repete aceste cunoștințe.

Sau altceva. S-a constatat că unii elevi se pierd în fața materialului vast pe care trebuie să-l revadă acum, nu știu prea bine cu ce să înceapă și cu ce să termine. Și aceasta se întîmplă de cele mai multe ori, din vina pedagogului, pentru că el nu dă indicații precise, pentru că nu delimitează cu strictețe problemele ce trebuie studiate. Nu ajunge să le spui elevilor: „repetați pentru mîine capitolele cutare și cutare". Este necesar să le arăți care sînt problemele cele mai importante din aceste capitole, să le indici ce pot lăsa la o parte și ce este absolut necesar să rețină, să-i îndrumezi cum să repete.

Se știe că planurile de recapitulare trebuie riguros respectate, așa ca nici o temă să nu rămînă neîmprospătată în mintea elevilor, să nu se creeze timpi morți, să nu se producă întîrzieri. Unii profesori, însă, manifestă în această privință o rigiditate dăunătoare. Desigur, planul trebuie îndeplinit întocmai. Dar, dacă ne dăm seama cu prilejul consultațiilor, de pildă, că un mare număr de elevi au lacune în cunoștințele lor asupra unor anumite capitole, se poate și trebuie să modificăm întrucîtva tematica lecțiilor recapitulative, în funcție de necesitățile pe care le constatăm în mers.

Cu toate recomandările făcute, li se mai dau încă elevilor, în această etapă, tot felul de teme, li se cere să deseneze hărți, să alcătuiască compuneri, rezumate, să confecționeze material didactic — sub cuvînt că toate acestea ar ajuta la consolidarea cunoștințelor. Nu ajută. Dimpotrivă, îi împiedică pe elevi, răpindu-le un timp pe care l-ar valorifica mult mai bine învățînd.

Există deficiențe și în ceea ce privește metodica lecțiilor de recapitulare. De pildă, în unele clase elevii stau pasivi, ascultînd numai ce le spune învățătorul sau profesorul, fără ca atenția lor, participarea lor activă să fie solicitată în vreun fel. E limpede însă că un asemenea procedeu nu-i poate ajuta prea mult. Cu totul altceva este însă dacă îi pui elevului mereu întrebări, dacă-l stimulezi să gîndească, să rezolve el însuși problemele pe care i le prezinți. Mai ales trebuie făcut acest lucru cu elevii mai slabi la învățătură. Aceștia să fie ajutați în mod deosebit, asupra lor să se îndrepte în primul rînd atenția noastră.

La un examen nu interesează atît cîte amănunte știe elevul, dacă el este sau nu în stare să reproducă tot ce scrie în carte. Interesează, înainte de toate, dacă el a înțeles cunoștințele pe care le expune, dacă este în stare să judece, să tragă concluzii cu caracter generalizator. Dar uneori acum, în preajma examenului, neglijăm tocmai aceste lucruri, atît de importante, și stăruim asupra unor date secundare, lipsite de însemnătate. Aceasta îl poate duce pe elevi pe un drum greșit, îl poate face să creadă că tocmai astfel de date trebuie să rețină. De aceea, avem datoria să procedăm cu multă grijă. Nu numai atrăgîndu-le atenția să nu se oprească asupra amănuntelor, ci și punîndu-le întrebări care presupun răspunsuri bine gîndite, personale, nu reproduceri mecanice.

Paralel cu pregătirile pentru examene se desfășoară acum în școli activități practice cu elevii claselor a V-a, a VI-a, a VIII-a și a IX-a. Este foarte important ca aceste activități — cărora, de altfel, trebuie să li se acorde toată atenția — să nu turbure în nici un fel munca viitorilor absolvenți, să nu-i împiedice în nici un fel de la învățătură. O primă condiție pe care trebuie s-o asigure școlile în această privință este liniștea — în clase, la bibliotecă, în curte. Cu pricepere, cu interes, acest lucru se poate rezolva ușor. După cum este ușor, dacă există tragere de inimă, să se creeze în toate internatele condiții cît mai bune: spațiu suficient ca fiecare să poată lucra în voie, liniște, hrană substanțială, ceasuri de odihnă plăcută, de destindere, care să-i fortifice pe elevi și să-i ajute să învețe ritmic, susținut. Și, la fel ca în școală, trebuie asigurate condiții bune pentru elevi și acasă. Să nu ne temem că-i stînjenim pe părinți. Să-i chemăm cît mai des la școală și să mergem noi înșine la ei, ajutîndu-i să facă acum tot ce trebuie pentru copiii lor. Îndeosebi este necesar să lămurim pe părinții elevilor din sate că au datoria să lase pe copii să învețe, să nu le mai ceară acum să lucreze în gospodărie.

Există toate condițiile pentru ca examenele din acest an să însemne un nou succes al școlii noastre. Este necesar numai un ultim efort din partea noastră și a elevilor. Să facem cu bucurie acest efort, să-i ajutăm pe elevi să-l facă și ei, la rîndul lor. Răsplata va fi mare, va însemna încununarea fericită a muncii unui an întreg.

RECAPITULARE

Concediile anuale de odihnă în învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române a emis la 5 iunie 1957 un decret cu privire la reglementarea concediilor anuale de odihnă în învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic. Decretul prevede:

1. Personalul didactic și didactic de conducere din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic are dreptul la un concediu anual de odihnă plătit, egal cu durata vacanței școlare de vară.

Pentru primul an de muncă în învățămînt, concediul de odihnă se va acorda în întregime, chiar dacă angajații nu au 11 luni de muncă neîntreruptă, cu condiția să fi funcționat de la începutul anului școlar.

2. Efectuarea concediului anual de odihnă în afara vacanțelor școlare, precum și compensarea în bani sînt interzise.

Concediul anual de odihnă poate fi efectuat și în afara vacanțelor școlare, în cazul cînd acest concediu nu a putut fi efectuat pentru motivele prevăzute de articolul 66 din Codul Muncii.

3. Concediile de odihnă ale personalului prevăzut la art. 1 se vor eșalona potrivit nevoilor de asigurare a condițiilor pentru buna desfășurare a lucrărilor de încheiere a anului școlar în curs și de pregătire a deschiderii noului an școlar.

4. Concediile de odihnă ale personalului din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic, neprevăzut la art. 1 se stabilesc potrivit dispozițiilor Codului Muncii.

5. Ministerul Învățămîntului și Culturii împreună cu Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, cu avizul Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., vor stabili lista personalului care se încadrează în prevederile art. 1 și vor întocmi instrucțiuni pentru aplicarea prezentului decret.

6. Orice dispoziție contrare prezentului decret se abrogă.

Pentru îmbunătățirea muncii de educare patriotică, comunistă a elevilor

Zilele trecute a avut loc în Capitală plenara lărgită a comitetului orășenesc de partid, la care au participat secretari ai organizațiilor de partid din școlile de cultură generală, directori ai acestor școli, directori de întreprinderi, părinți ai elevilor, activiști de la comitetele raionale de partid, lucrători de la secțiile de învățămînt, reprezentanți ai comitetelor sindicale și ai comitetelor U.T.M.

Din partea biroului comitetului orășenesc de partid, tov. Romulus Susan, șeful secției de știință și cultură, a prezentat un referat privind activitatea organizațiilor de partid, U.T.M. și de pionieri în domeniul educației patriotice, comuniste a elevilor din școlile de cultură generală. Participanții la discuții au dezbătut pe larg o serie de probleme privind conținutul și metodele muncii de educare a patriotismului socialist, a atitudinii comuniste față de muncă, față de învățătură. În concluziile ședinței tov. Ștefan Cruceru, secretar al comitetului orășenesc de partid, a arătat sarcinile actuale ale școlii în acest domeniu.

Plenara lărgită a comitetului orășenesc de partid din București a adoptat o hotărîre în vederea îmbunătățirii muncii de educare a tineretului școlar în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul moralei comuniste.

Activități care să-i atragă pe copii

În curînd intrăm în vacanță. Pentru școlari se deschide un cîmp larg de activități în aer liber, care-i fortifică, îi fac mai vioi, mai sănătoși, care le dau posibilitatea să-și manifeste în voie inițiativa, posibilitățile creatoare.

În fiecare vacanță copiii noștri s-au bucurat de aer, de soare, au străbătut munții, au admirat măreția lor, au înotat în valurile răcoroase ale mării. Aceste clipe au rămas vii în amintirea lor. Dar gîndiți-vă, educatori care ați fost cu copiii în tabere, în excursii: nu-i așa că, pe lîngă ceasurile de însuflețire, au fost și ceasuri în care i-ați văzut pe elevi plictisiți, neinteresați, cu gîndurile aiurea, departe de ceea ce vă străduiți să puneți în centrul preocupărilor lor? V-ați întrebat vreodată care este cauza acestei evadări? Nu-i greu de aflat această cauză: ea stă în felul cum ați organizat activitatea copiilor. Dacă această activitate răspunde cerințelor lor, dacă este pe potriva virstei și intereselor lor, atunci îi atrage, îi pasionează. Dacă nu, cele mai bune intenții nu servesc la nimic — copilul se plictisește, se gîndește la ale lui și caută să dobîndească singur ceea ce nu-i oferim noi.

Deși s-a acumulat o experiență largă, pozitivă în munca cu copiii, totuși educatorii nu s-au dezbărat de formele greoaie, obositoare ale acestei munci. Referate nesfîrșite, seci, jocuri statice, necorespunzătoare virstei copiilor, lecturi din ziare, scrise într-un limbaj pe care nu-l înțeleg — toate acestea se mai practică încă din păcate.

Educatorii să nu uite nici o clipă că elevii, copiii au preferințe proprii virstei lor și că ei sînt chemați să facă posibilă realizarea acestor preferințe. Copilul trebuie să se simtă liber, inițiativele lui creatoare să se manifeste nestingherit în activitățile pe care le va desfășura. Să nu simtă în permanență că educatorul acționează și gîndește pentru el.

Prima condiție pentru a deștepta interesul copilului este aceea de a-i da prilejul să activeze el însuși. Să nu stea tot timpul să asculte sau să vadă ce spun și ce fac alții, ci să facă el, cu mîinile lui, experiențe distractive, interesante, să lucreze pe terenul agricol, să alcătuiască și să interpreteze programe pentru serate literare, șezători, seri de basme. Dacă energia copiilor, dacă inițiativa lor este folosită, le insuflăm încredere în forțele proprii și acestea pot fi dezvoltate în mod creator.

Firește, aceasta nu înseamnă deloc că educatorul va rămîne pasiv. Dimpotrivă, el va conduce activitatea copiilor. Dar a conduce nu înseamnă a frîna, ci dimpotrivă, a stimula inițiativa, a da drum liber tuturor posibilităților creatoare.

Ce lucruri minunate se pot face în vacanță cu copiii pentru educarea lor multilaterală, pentru dezvoltarea armonioasă a trupului și a minții lor! Totul depinde de metodele folosite de educatori. Sentimentul dragostei de țară, de natură nu se trezește prin citirea lozincilor sau a discursurilor seci. O vizită interesantă în producție, o excursie, o plimbare în mijlocul naturii, o povestire înflăcărată despre viața unui erou al poporului fac mult mai mult decît o „ședință" cum se mai organizează, din păcate.

Se știe ce imensă mare pot avea asupra copiilor cărțile bune, de reală valoare artistică și care pun probleme legate de viața și preocupările lor. Dar dacă asemenea cărți sînt „prelucrate" într-un stil plicticos în loc să fie prilej de dezbatere înflăcărată, ele nu-și ating țelul, ci le apar copiilor ca un oarecare material sec, școlăresc, care nu-i pasionează și nu-i îndeamnă la nimic.

Cei mai mulți educatori sînt bine intenționați, iubesc copiii și vor să desfășoare o activitate rodnică, care să-i antreneze pe copii. Dar unii dintre ei ignorează elementul esențial: psihicul copilului.

Poate vă amintiți de filmul sovietic „Echipa de pe strada noastră". Cu multă tragere de inimă, una dintre eroinele acestui film, o instructoare de pionieri, amenajase pentru copii un minunat parc din care nu lipseau rondurile, florile, aleile, chioșcurile, băncile. Pentru omul obosit după o zi de muncă

MARIA ILEA

(Urmare în pag. 2)

EDUCAȚIA ADULȚILOR în discuția seminarului european de la Sinaia

Prof. univ. Stanciu Stoian

Problema educației adulților este relativ nouă, mai ales în forma în care se pune astăzi. Putem distinge două faze în modul cum a fost ea pusă și rezolvată în ultimii 150 de ani.

O primă fază, pe care am putea-o denumi faza iluministă, poporanistă sau chiar iluminist-poporanistă, este legată de începutul de avînt al industriei moderne și al transformărilor social-culturale legate de ea. O a doua fază am putea-o denumi faza culturii populare muncitorești, legată de dezvoltarea contemporană a industriei, de apariția proletariatului și, în general, de mișcarea muncitorească, atît pe plan național cît și internațional.

Prima fază se caracterizează prin credința puternică în puterea de transformare a societății prin propagandă culturală. E o atitudine idealistă, în care, după cum vedem, elementul politic și cel economic ocupă un plan secundar sau chiar lipsesc cu totul. Spre deosebire de acest curent, în faza a doua se accentuează tot mai mult strînsa legătură care trebuie să existe între cultura poporului și structura politică și economică a societății. Fără să se subestimeze valoarea de transformare prin cultură a omului și societății, acum se dă o importanță deosebită factorului politic și celui economic. Ceva mai mult, activitatea cultural-educativă a maselor populare este pusă în slujba luptei pe care aceste mase o duc pentru ridicarea nivelului lor de viață, din toate punctele de vedere. Educația adulților capătă, în acest sens, un conținut ideologic tot mai precis.

Interesul pentru educația adulților în Europa, mai întîi în apus și apoi în răsărit, a fost mare în secolul al XIX-lea, pentru ca apoi să se întindă tot mai mult și să cuprindă și celelalte continente. Un autor englez, E. J. King, observa nu demult în „Revista internațională de educație" că mișcarea pentru educația adulților în lume marchează chiar „o oarecare delăsare în lumea veche", față de entuziasmul care se arată acestei probleme în țările răsăritului, în țările Asiei în special, „înflăcărate de naționalism și politică". Observația nu este cu totul nejustă. În adevăr, în anumite părți ale globului entuziasmul pentru ridicarea culturală a maselor populare este foarte mare. Explicația acestui entuziasm nu stă însă în faptul că mișcarea e veche sau nouă, ci în faptul că această mișcare este strîns legată de lupta de dezrobire națională și socială, precum și de construirea unei vieți noi. În Cehoslovacia, de pildă, țară de veche cultură, entuziasmul nu este mai mic ca în țările din Extremul Orient. Poate dimpotrivă.

Mai mare sau mai mic, interesul pentru educația adulților este totuși astăzi mai mult sau mai puțin general. Motivele pentru care o atare acțiune este socotită necesară pot să difere de la o zonă la alta a lumii, stilul poate să fie și el diferit, dar preocuparea există pretutindeni. De aceea a și intrat ea în programul de activitate al forurilor internaționale, legate de Organizația Națiunilor Unite. Între aceste foruri este și Federația Mondială a Asociațiilor pentru Națiunile Unite (F.M.A.N.U) și Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură (U.N.E.SC.O.) care au organizat și seminarul european de la Sinaia.

★

Pentru a înțelege mai bine mișcarea actuală pentru educarea adulților și însemnătatea seminarului de la Sinaia, este necesar să spunem un cuvînt despre Organizația UNESCO, ca principală instituție internațională care lucrează în această direcție.

UNESCO este una din cele 11 instituții specializate care lucrează în cadrul Consiliului Economic și Social al O.N.U. Așa cum se spune în convenția care a creat-o, UNESCO „își propune de a contribui la menținerea păcii și securității strîngînd prin educație, știință și cultură colaborarea între națiuni, pentru a asigura respectul universal al justiției, al legii, al drepturilor omului și libertăților fundamentale pentru toți, fără distincție de rasă, sex, limbă sau religie, pe care Charta Națiunilor Unite le recunoaște pentru toate popoarele".

Cea mai importantă acțiune a Organizației Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură (UNESCO) este educația în sensul cel mai larg al acestui cuvînt. Acțiunea educativă de care se interesează UNESCO cuprinde atît educația copiilor și tineretului, cît și pe cea a adulților.

În adevăr, înțelegerea și colaborarea între popoare nu sînt posibile fără realizarea unei mentalități de un nivel mai ridicat și cît mai apropiat între toate popoarele lumii. Statistica ne arată însă că astăzi nu mai puțin de 200 milioane de copii în vîrstă de școală nu frecventează cursurile

(Continuare în pag. 4)

Talente tinere

La expoziția de obiecte și desene lucrate de preșcolari și elevi, organizată de clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din București, o serie de exponate dintre cele mai apreciate poartă numele elevei Viorica Popa. Văzîndu-i lucrările, firesc e să vrei să afli mai multe despre viața acestui copil plin de talent. Am vrut și am aflat.

Viorica Popa avea 9 ani cînd a intrat pentru oară la casa de copii nr. 6 din Capitală. Era o elevă timidă, tăcută. Nu avea tragere de inimă pentru nici o îndeletnicire, stătea tot timpul abătută Dacă-i întrebai pe educatori sau pe profesoara-maistră ce părere au despre acest „caz", îți răspundeau cu oarecare rezervă:

— Deocamdată, Viorica nu ne-a arătat încă ce poate.

Dar săptămînile treceau. Profesoara-maistră Margareta Tănăsescu, cu o dragoste caldă, ocrotitoare, se apropia tot mai mult de Viorica. Și încetul cu încetul a pătruns în sufletul ei, dîndu-i ceea ce Viorica avusese mai puțin: dragoste părintească. Deseori o îndruma și o sfătuia în munca ei școlară. După orele de clasă lucrau împreună în atelier. Astfel, Viorica și-a cultivat gustul pentru frumos, pentru artă — a început să capete o adevărată pasiune pentru îndeletnicirile artistice.

Azi Viorica Popa, acel copil timid care „nu arătase încă ce poate" a devenit nu numai o bună elevă, ci și o bună desenatoare. Eleva cu „mîini de aur", cum obișnuiesc s-o dezmierde educatorii și colegii, execută frumoase lucrări de pictură. Privind unul din tablourile ei, lucrat anul trecut în tabăra de la Lerești-Muscel, ai în față minunata privelițe a văii Riului Tîrgului, înfățișată prin trăsături îndrăznețe de pensulă și printr-un colorit atrăgător.

Îndrumată de profesoara ei, Viorica a confecționat interesante abajure chinezești, păpuși cu fețele pline de expresie. Mînuind cu pricepere fierăstrăul de traforaj, ea a lucrat o casetă pe suprafața căreia se întretaie un simetric labirint de linii.

Toate aceste lucrări, executate cu priceperea unui artist în devenire, și-au ocupat locul cuvenit în expoziția organizată la clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt. Vizitatorii expoziției se apropie cu admirație de aceste obiecte, apoi citesc pe etichetă numele elevei Viorica Popa. Citesc și se gîndesc la ziua cînd Viorica a pus pentru prima oară mîna pe creion pentru a desena linii, bastonașe, sau ovale. Pe toate le făcea, desigur, cu stîngăcie, cu mîna tremurîndă. Apoi văd parcă alături de Viorica figura înțelegătoare a unui pedagog. Privesc și își dau seama că în aceste lucrări se contopesc deopotrivă munca pedagogului și munca elevei.

GH. FLEANCU

LA SCENĂ DESCHISĂ

O cronică dramatică obișnuită vorbește, după o premieră, în general, despre două lucruri: conținutul spectacolului și interpretarea. Despre artiștii înșiși, despre biografia, despre destinele lor personale, numai cu prilejuri jubiliare. Cînd împlinesc un număr respectabil — și rotund — de ani, cînd primesc distincții, titluri, ordine.

De la festivalul care la 1 iunie a fost prezentat pe scena Teatrului de Stat din Pitești principalul aspect despre care se poate vorbi este însă tocmai acesta: viața,soarta „artiștilor" care au evoluat pe scenă. Nu pentru că ar avea un număr respectabil de ani. Chiar dacă e rotund, numărul anilor lor nu trece decît, cel mult, de primul deceniu. Și, oricum, vîrsta de 10 sau 15 ani nu este suficient de jubiliară. Cît despre distincții și recompense, singurele pe care le-au primit pînă acum au fost aplauzele la scenă deschisă...

Dar tocmai acest lucru merită toată atenția: micii artiști, elevi din casele de copii ale regiunii Pitești, copii fără familie pe care-i crește statul nostru, au ajuns de la primele spectacole să culeagă aplauze la scenă deschisă!

Poate că nimic nu arată mai grăitor condițiile minunate ce s-au creat la noi pentru dezvoltarea multilaterală a copiilor, decît un asemenea spectacol, cu melodiile armonioase ale corului, grația luminoasă a dansurilor și frumusețea exercițiilor de gimnastică artistică. Fără voie, fiecărui spectator i-a venit în minte viața celor de pe scenă, soarta umilită ce i-ar fi așteptat în anii vechilor rînduieli, perspectivele luminoase ce li se deschid astăzi. Văzînd siguranța cu care evoluau copiii, fiecăruia i s-a născut, firesc, gîndul că, poate, din micii artiști de azi se vor ridica mîine mari cîntăreți, actori, balerine.

În orice caz, micii artiști de la casele de copii din Curtea de Argeș, Cîmpulung, Rîmnicu-Vîlcea, Găești și Pitești au arătat, prin nivelul execuției, că pedagogii lor se preocupă de educația artistică a fiecăruia, că îndrumă, stimulează și dezvoltă cu grijă aptitudinile, talentele celor pe care statul i-a încredințat educației lor.

Este o realizare care merită, într-adevăr, aplauze la scenă deschisă.

V. SAPUNA

Cronică de sfîrșit de an

Serbările școlare de sfîrșit de an au o anumită notă de romantism. Ni le amintim fiecare cu emoție, cu bucurie. Evocarea lor se înlănțuie cu alte evenimente ale vieții școlare. Deasupra tuturor se înalță figurile, uneori severe, alte ori blînde, ale profesorilor noștri. Acestea nu pot fi uitate niciodată, căci dăltuirea lor în inimi nu poate fi ștearsă cu nici un chip.

...Cortina se ridică ușor, în timp ce liniștea s-a așternut pe nesimțite. Pe scenă, 50 de elevi au rămas încremeniți în așteptare. Pentru ei, centrul universului se găsește acum aici. Toate privirile sînt ațintite asupra lor, de ei depinde dacă serbarea școlii va porni cu adevărat bine. Inimile bat accelerat

Alături de mine participă la serbare un om cu figura preocupată, neliniștită. Din cînd în cînd se mișcă pe scaun, vrînd parcă să se așeze mai bine. Încerc să-l întreb ceva. Între timp însă, mîna dirijorului s-a ridicat deasupra capului, a stat o clipă nemișcată, apoi a coborît fulgerător, revenind într-o mișcare ritmică, prelungită. Peste sală voci puternice au pornit într-un marș sportiv. Îndată atmosfera s-a încălzit, fețele s-au destins, inimile și-au reluat bătaia regulată. Vecinul meu îmi zîmbește. La prima pauză stăm de vorbă liniștiți. Îmi spune că programul artistic a fost pregătit doar în cîteva săptămîni de către profesorii Ion Lotreanu și Ioana Harnagel. Elevii au dorit ca la sfîrșit de an școala să aibă și o echipă artistică proprie.

— Aveți, desigur, o muncă de răspundere în cadrul școlii?

— Firește — îmi răspunde vecinul.

CONST. RĂDOI

(Continuare în pag. 2)

DONCA

— Înaltă pildă de patriotism —

...O uliță prăfuită de orășel dobrogean, sub un soare arzător, o fetiță desculță, oacheșă, cu ochi de migdală. Poate să aibă vreo treisprezece ani. E puțintică la trup, fiindcă munca de peste 12 ore pe zi la fabrica de covoare a împiedicat-o să crească, dar e sprintenă, ageră ca un pui de căprioară. În jurul ei jandarmi: o duc s-o anchetеze împreună cu alte muncitoare, fiindcă la fabrica lor s-au găsit manifeste.

În pulberea drumului, o femeie istovită, o țărancă sărmană care a venit să-și vadă copila și o privește dusă de zbir. Sufletul ei dirz și drept de femeie muncitoare, revoltă ei îndurerată se cristalizează în îndemnul adresat fiicei ei:

— Donca, și dacă te omoară să nu spui nimic!

Ochii fetiței se aprind. Știe ea ce are de făcut! Donca n-a trădat niciodată. Și nu numai fiindcă n-a rostit în chinuri numele nici unui tovarăș sau al niciunei acțiuni, ci și fiindcă n-a șovăit niciodată să-și ia misiunea cea mai primejdioasă.

...Prin anul 1933, la Constanța, o curte de închisoare mucedă, umedă și cenușie. Deținutele politice trec în jurul curții într-o plimbare monotonă. O tînără strînge la piept, cu duioșie, un pruncușor slăbuț, învelit în petice de cîrpe. Cum să nu fie palid, sărmănelul, dacă a văzut ziua între zăbrelele dese ale temniței? Donca, măicuța lui, se zbate să-i dea o rază de lumină, de căldură. Se urcă pe o ladă și întinde trupșorul copilului în sus, spre soare. Gardianul răcnește, dar ea tot încearcă să-i arate băiețașului lumina. Apoi paznicul o împinge, o gonește.

Va lupta ea însă fără teamă, în tot timpul scurtei sale vieți, spre a aduce soarele pe chipul și inima copilului ei și a tuturor copiilor.

Gîndeam odată că eroii sînt oameni din altă substanță decît noi, deosebiți întru totul. Și tată că relatările tovarășelor Doncăi îmi înfățișează o femeie blîndă și simțitoare, uneori drăcoasă și glumeață, căreia îi plăcea să cînte și să rîdă, să încerce o rochie nouă. Povestea, cu candoarea mamelor tinere, nenumărate amănunte despre băiețașul din leagăn și se străduia să fie frumoasă pentru soțul ei. Într-un cuvînt, o femeie tînără ca multe altele. Dar forța minunată a partidului nu stă oare chiar în faptul de a ști să scoată la lumină din sufletele simple diamantul neprețuit al abnegației pentru omenire, al conștiinței lucide și eroice?

Donca, eliberată, pleacă la părinții soțului ei; n-are parte să stea lîngă el căci, comunist fiind, se află în temniță. E timpul cînd fascismul prinde teren, cînd uneltește cu tot mai multă furie războiul. Partidul luptă să creeze frontul antifascist pentru apărarea păcii, libertății, democrației. Donca nu poate să nu ia parte la această luptă. Cu inima strînsă de durere se desparte de pruncușor și-l încredințează bătrînilor. „Ce-aș putea să fac pentru copilul meu, rămînînd lîngă el, cum l-aș putea apăra de război, de mizerie?" le spunea ea.

...În cămăruța înăbușitoare a tipografiei clandestine, mîinile îndemînatice ale Doncăi scot zilnic sute de manifeste, demascînd teroarea fascismului, primejdia războiului. Într-o noapte, ușa e smulsă din țîțîni, poliția năvălește, calcă în picioare literele de plumb, îi izbește pe cei trei activiști peste față, peste trup, cu vîna de bou, cu măciucile, îi zvîrle în dubă și-i duce la siguranță. Aici ancheta e dusă cu o cruzime sălbatică.

Am întrebat pe o tovarășă de închisoare a Doncăi: „Ce vă da putere să răbdați atîtea torturi?" Mi-a răspuns: „Dacă, aflîndu-mă în fața unui agent și văzîndu-l cum se apropie mare, gras și beat ca să mă lovească, m-aș fi simțit singură, aș fi fost pierdută. Însemna ca, înebunită de groază, să mărturisesc și să ajung astfel o zdreanță mototolită în puterea lui. Dar îi simțeam alături, nevăzuți, pe toți

comuniștii cu care luptam împreună, întregul popor pentru care luptam — și asta mă susținea cu o tărie pe care n-o puteau înfrînge zeci de zbiri".

Donca a simțit lîngă ea tăria nevinsă a partidului, flacăra monolitului vău. De aceea, buzele ei zdrobite de pumnii călăilor n-au lăsat să scape nici un cuvînt, pecetluite fiind cu sigiliul onoarei și conștiinței comuniste.

În ziua procesului, însă, din boxa acuzaților, unde se afla împreună cu alți nouăsprezece luptători antifasciști, glasul ei a răsunat limpede.

— „M-am despărțit de copilul meu ca să arăt miilor de mame drumul pentru fericirea copiilor lor".

...Închisoarea de femei din Dumbrăveni. O zi mohorîtă, înghețată, de iarnă. Deținutele politice zîmbesc cu înduioșare, își întind sărmanele lor gâteli ieftine ca s-o împodobească pe iubita lor tovarășă Donca: o batistă, un guleraș alb. Donca, în ultimul timp cu obrajii pămîntii și trași de boală, e azi bucuroasă. Ochii îi ard, chipul îi e înbujorat de emoție, de fericire. De doi ani nu și-a mai văzut feciorul, dar azi îl va vedea. De luni de zile nu i s-a îngăduit să primească o vizită sau o veste de acasă, dar azi i s-a dat vestea cea mare.

Între zidurile negre ale temniței, un copilaș de trei ani își așteaptă mama. Strînge mîna bunicii în mînuța lui tremurătoare de sfială și nerăbdare. E ostenit, neliniștit. L-au ținut la poliție din zori pînă la amiază și abia acum i s-a dat voie să-și vadă măicuța. Nu știe cum arată la față, avea un an și trei luni cînd ea a plecat de lîngă el. A întîlnit-o însă adeseori în vis și și-o închipuie aidoma zînelor din povești. Dar ar fi putut s-o recunoască în această femeie slabă, cu ochii de flăcări, care-i întinde brațele? Poate că da, dacă în aceeași clipă o zmucitură brutală nu i-ar fi înțepins în celălalt colț al încăperii, dacă un răcnet nemaiauzit n-ar fi făcut să zăngănească geamurile.

Băiețașul de trei ani nu știe că namila aceea furioasă e gardianul, nu știe că deținuții n-au voie să se apropie de persoanele de „afară". Nu știe nici măcar că spaima îl scutură din cap pînă în picioare.

După o jumătate de oră, Donca a primit îngăduința de a se apropia de copil. Dar această tîrzie îngăduință nu i-a prilejuit decît cea mai crudă dintre dezamăgiri. A văzut cum fiul ei fuge îngrozit de sărutările măicuței lui, cum se ascunde plîngînd de îmbrățișările ei. În mintea nevinovată a pruncului, minglerile tinerei femei se asociaseră cu brutalitatea gardianului și îi trezeau aceeași spaimă. Toată așteptarea ei fericită s-a prefăcut în cenușă.

...Din zi în zi, boala Doncăi se agravează. Dacă i s-ar fi aprobat operația de la început, vindecarea ar fi fost ușoară, dar direcția închisorii i-a refuzat-o.

Pe un pat de scînduri o femeie tînără se zvîrcolește în chinuri. Are însă puterea să surîdă și să glumească, spre a nu-și întrista tovarășele. Apoi îi mijește speranța că va fi trimisă la spital, la București, istovită de febră mare, încovoiată de dureri, se strecoară clătinîndu-se în sala atelierului, unde se ține o ședință comunistă clandestină. „Vreau să ascult și eu — șoptește ea — ca să știu ce să transmit fetelor la București".

În Romînia burghezo-moșierească, pedeapsa cu moartea era declarată anti-constituțională, dar zbirii găseau destule căi spre a-i ucide pe comuniști. După intervenții îndrîzțe duse de tovarășele ei, după stăruințe însoțite de greva foamei, direcția închisorii a aprobat transportarea bolnavei la un spital din București atunci cînd ea zăcea pe patul de moarte și nu mai putea fi salvată.

Astfel și-a dat viața pentru poporul său eroina Donca Simo.

8 iunie 1937. Sînt 20 de ani de atunci. Amintirea Doncăi a rămas vie în inimile oamenilor muncii. Ea înflăcărează tineretul, îl însuflețește cu o minunată pildă de eroism, de dragoste fierbinte pentru patrie.

În urma sicriului Doncăi n-au mers nici fiul iubit, nici rudele, nici prietenii; jandarmii l-au alungat cu baionetele. Donca a fost petrecută la cimitir numai de un camion cu agenți de poliție înarmați pînă în dinți. Puterea burghezo-moșierească tremura de frică și în fața trupului înghețat, închis în cosciug al comunistei. Dar nici o armă din lume n-a putut împiedica poporul să lupte dîrz, sub steagul roșu, înălțat de partidul ei și al nostru.

Și nu ne va împiedica vreodată.

LETIȚIA PAPU

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Desfășurarea „Lunii Culturii" în Republica Populară Romînă

Pe baza hotăririi partidului și guvernului, cu prilejul sărbătoririi a zece ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne se va desfășura în toată țara, în decursul lunii decembrie 1957, „Luna Culturii".

Colegiul Ministerului Învățămîntului și Culturii, în ședința din 29 aprilie 1957, a adoptat concluziile cu privire la planul de organizare a „Lunii Culturii" în Republica Populară Romînă.

Planul subliniază că „Luna Culturii" va trebui să constituie un bilanț al succeselor de pînă acum, punînd în lumină înflorirea culturii și artei noastre, socialistă în conținut și națională în formă. Manifestările din cadrul „Lunii Culturii" vor reuni cele mai reprezentative realizări ale anilor de democrație populară în domeniul literaturii, muzicii, artelor plastice, cinematografiei, artei de amatori etc. La acestea se vor adăuga o serie de lucrări inedite, create de oamenii de artă și cultură în întîmpinarea marelui eveniment.

Manifestările culturale și artistice din „Luna Culturii" vor cuprinde întreaga țară, ca o expresie a caracterului larg și de masă al revoluției noastre culturale.

Planul de organizare a „Lunii Culturii" în Republica Populară Romînă prevede acțiunile ce se vor desfășura cu acest prilej în învățămîntul de cultură generală, în învățămîntul superior, pe tărîm teatral, muzical, în domeniul artelor plastice, al editurilor, al cinematografiei, în așezăminte culturale.

În cadrul „Lunii Culturii", între 1—7 decembrie se va desfășura „Săptămîna artelor plastice și a muzeelor", între 7—14 decembrie vor avea loc „Săptămîna cărții" și „Săptămîna muzicii romînești", între 14—24 decembrie se va desfășura „Decada culturii naționalităților conlocuitoare", iar între 24—31 decembrie „Săptămîna teatrului".

Măsuri cu privire la învățămîntul de cultură generală

În școlile de cultură generală, cadrele didactice vor recomanda din timp elevilor studierea celor mai bune și accesibile cărți din domeniul științelor, literaturii și artei, iar în „Luna culturii" vor organiza simpozioane, serate literare, recenzii asupra lucrărilor, precum și referate asupra operelor și vieții scriitorilor sau oamenilor de știință și artă din țara noastră.

Se vor organiza întîlniri ale elevilor cu scriitori, oameni de știință și de artă cu care prilej li se va vorbi elevilor despre activitatea lor creatoare pusă în slujba ridicării nivelului cultural al poporului și despre procesul lor de creație. Se vor stimula și populariza creațiile proprii ale elevilor în domeniul literaturii și artelor, prin organizarea de concursuri și expoziții, urmate de premierea celor mai valoroase lucrări. Cercurile și cenaclurile literare existente în școli vor organiza simpozioane pe teme literare.

Se va organiza pe scară largă vizionarea de spectacole teatrale și cinematografice, audiții de concerte, vizite pentru studierea operelor de artă din muzee și expoziții și a monumentelor istorice.

Se vor organiza emisiuni de radio speciale pentru școlari, pentru a populariza cărți, scriitori, pentru a prezenta interpretări artistice în domeniul poeziei, prozei, teatrului, muzicii, urmate de discuții și aprecieri.

Se vor popularizа creațiile artistice cu ajutorul colectivelor de școlari, în uzine, întreprinderi, șantiere, unități ale agriculturii socialiste, la cămine culturale. Se vor iniția acțiuni de colecționare și de valorificare a materialelor folcloristice, a obiectelor de artă națională.

Se va asigura o participare mai activă a școlilor la concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal" în perioada pregătitoare și în cursul „Lunii culturii".

Măsuri cu privire la învățămîntul superior

Conducerile instituțiilor de învățămînt superior, în colaborare cu consiliile asociațiilor studenților din institute și organizațiile U.T.M., vor organiza pe facultăți sau pe ani de studii conferințe în legătură cu ultimele realizări ale științei și culturii noastre, corespunzător pregătirii de specialitate a studenților.

Conferințele vor fi ținute de cadre didactice și urmate de programe artistice date de formații artistice din cadrul instituțiilor de învățămînt superior.

La cluburile studențești din institute și în cadrul caselor de cultură ale studenților vor fi organizate întîlniri ale studenților cu oameni de știință, scriitori, artiști, care vor vorbi studenților despre continua dezvoltare a științei, literaturii și artei în țara noastră.

La cluburile studențești din institute și la casele de cultură ale studenților vor avea loc simpozioane, serate literare, audiții muzicale, pe teme din viața culturală a țării noastre.

Se va organiza în colaborare cu Fondul plastic o expoziție de lucrări de artă plastică create de către studenții Institutului de arte plastice „N. Grigorescu".

Vor fi amenajate vitrine cu cărți în care vor fi expuse ultimele lucrări apărute în literatura științifică sau beletristică din țara noastră și din alte țări.

Se vor organiza vizite la muzee și expoziții, pe grupe de studenți sau pe ani de studii.

Măsuri cu privire la așezămintele culturale

Se va edita un afiș politic, în tiraj de masă, pentru popularizarea „Lunii Culturii".

Se vor organiza în toate căminele culturale șezători, manifestări cultural-artistice, conferințe despre realizările regimului democrat-popular și dezvoltarea culturii în R.P.R.

În ziua de 29 decembrie vor avea loc, în toate căminele culturale, manifestări festive închinate împlinirii a zece ani de la proclamarea R.P.R.

Se vor publica și difuza cele mai bune piese într-un act premiate la concursul „Vasile Alecsandri", organizat în întîmpinarea celei de a 10-a aniversări a R.P.R.

Se vor organiza concursuri literare și concursuri ale creatorilor populari de artă plastică, de artă decorativă aplicată, cu sprijinul caselor de creație populară pe plan regional.

Se vor organiza recenzii, șezători literare, întîlniri cu scriitorii în bibliotecile regionale, raionale și sătești.

În perioada septembrie-decembrie se vor organiza treceri în revistă ale formațiilor artistice de amatori din sistemul așezămintelor culturale, sindicate, UCECOM, școli și armată (formațiuni corale și instrumentale, formații de dansuri, brigăzi de agitație, soliști etc.).

Institutul de folclor va pregăti o culegere de studii intitulată „10 ani de activitate folcloristică în R.P.R." și va organiza în cursul lunii decembrie o sesiune științifică de comunicări.

REPARTIZAREA ABSOLVENȚILOR INSTITUȚIILOR DE ÎNVAȚĂMÎNT UNIVERSITAR ȘI PEDAGOGIC SUPERIOR

Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat de curînd instrucțiuni cu privire la repartizarea în producție a absolvenților din instituțiile de învățămînt universitar și pedagogic superior, promoția 1957. În instrucțiuni se arată că repartizarea se efectuează între 15-25 iunie a.c. de către comisiile de repartizare, în ordinea calificativelor obținute la studii, luîndu-se în considerație calificativele ultimului an de studii. Absolvenții vor fi chemați în fața comisiei de repartizare în ordinea calificativelor și-și vor alege locurile unde doresc să fie repartizați, în limita cifrelor stabilite de Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Absolvenții care se repartizează pentru învățămînt sînt puși la dispoziția sfaturilor populare regionale, care vor efectua încadrarea lor pe posturi, în funcție de nevoi, tot în ordinea situației la învățătură.

Ministerele, instituțiile centrale și sfaturile populare care primesc absolvenți sînt obligate ca în termen de 5 zile de la prezentarea absolvenților cu dispozițiile de repartizare să ia toate măsurile necesare pentru asigurarea încadrării lor.

Absolvenții repartizați în învățămînt se vor prezenta la regiunile respective la data de 1 septembrie, pentru a se face încadrarea lor pe posturi. Cei care nu s-au prezentat la data mai sus menționată vor fi încadrați în posturile rămase disponibile la data prezentării lor.

În instrucțiuni se subliniază că o condiție esențială pentru a se asigura o justă repartizare nominală o constituie cunoașterea de către comisiile de repartizare a situației profesionale, politice, sanitare și familiare a fiecărui absolvent repartizat.

Eventualele contestații se vor rezolva de către comisii în termen de 5 zile de la terminarea repartizării. Contestațiile depuse la comisiile de repartizare vor fi însoțite de acte care pot justifica cererea de schimbare a repartizării nominale.

NORME DE CONTROL ȘI APROBARE A MANUALELOR ȘCOLARE

Editura de stat didactică și pedagogică, în cei cinci ani de la înființarea ei, a acumulat o experiență bogată în editarea manualelor didactice și a ajuns la un stadiu cînd poate să-și asume răspunderea editării manualelor școlare pentru învățămîntul de cultură generală. Ținînd seama de aceasta și pentru înlăturarea unui centralism excesiv în editarea manualelor școlare, pentru realizarea unei mai mari operativități în munca de control și aprobare a manualelor, Ministerul Învățămîntului și Culturii a stabilit, prin Ordinul nr. 117 din 16 mai 1957 normele de control și aprobare a manualelor școlare editate de Editura de stat didactică și pedagogică începînd cu planul tematic pe anul 1958-1959.

În Ordin se arată că Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu și a educației preșcolare și Direcția generală pentru problemele școlilor naționalităților conlocuitoare, în colaborare cu Editura de stat didactică și pedagogică vor elabora și vor supune spre aprobare conducerii Ministerului Învățămîntului și Culturii, cu 24 luni înainte de deschiderea cursurilor anului școlar respectiv, planul tematic de editare a manualelor pentru fiecare an școlar, precizînd totodată manualele care vor fi scoase la concurs.

Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu și a educației preșcolare din Ministerul Învățămîntului și Culturii va pune la dispoziția Editurii didactice și pedagogice — cu 24 luni înainte de deschiderea cursurilor anului școlar — programele școlare aprobate de conducerea Ministerului Învățămîntului și Culturii. Programele respective vor fi însoțite de îndrumări privind cerințele de care trebuie să se țină seama în elaborarea sau revizuirea manualelor școlare.

Editura de stat didactică și pedagogică, începînd cu planul tematic pe anul școlar 1958/1959, editează manualele școlare pe a sa răspundere.

Pe baza programelor întocmite de Ministerul Învățămîntului și Culturii, autorii propuși de editură și aprobați de minister alcătuiesc — în timp de 60 zile de la încheierea contractului — planul prospect al manualului, în care se arată: numărul de pagini; denumirea și întinderea capitolelor defalcate pe lecții; precizări cu privire la volumul de cunoștințe pe lecții și la modul de prezentare a problemelor; două lecții de probă; indicații cu privire la întregul material ilustrativ.

Planul prospect al fiecărui manual se aprobă de către redactorul șef al Editurii de stat didactice și pedagogice, pe baza unui aviz dat de redacția de specialitate, de delegatul Ministerului Învățămîntului și Culturii și 1—3 referenți externi, stabiliți de Editură de comun acord cu D.G.I.E.M. și D.G.I.M.C.

După aprobarea planului prospect, autorul elaborează manualul și îl depune în termenul prevăzut în contract, însoțit de un referat în care se arată modul cum a fost întocmit manualul respectiv.

Redacția organizează recenzarea manualului de către 1 pînă la 3 recenzenți. În cazul cînd problemele de conținut ale manualului necesită și alte controale, acestea se vor face cu aprobarea directorului editurii. După primirea referatelor, se stabilesc directivele pe bază cărora autorul urmează să dea forma definitivă a manualului. Autorul prezintă manualul refăcut în termenul stabilit.

Directorul Editurii aprobă manualul pe baza referatului de prezentare cu „bun de cules" întocmit de redacție și verificat de redactorul șef al editurii. În afară de referatul delegatului Ministerului Învățămîntului și Culturii, D.G.I.E.M. are dreptul să verifice pe parcurs manualele, inclusiv desenele și coperta, și să propună măsuri în consecință, pînă la data aprobării manualelor de către directorul editurii.

Pentru manualele elaborate prin concurs, se vor respecta prevederile regulamentului de concurs, aprobat de Consiliul de Miniștri.

Traducerile manualelor se efectuează de colaboratori cu pregătirea necesară de specialitate, posedînd certificatul de traducător.

Ordinul cuprinde prevederi cu privire la aprobarea „bunului de tipar", a desenelor, hărților, planșelor, coperților, precum și a materialului didactic.

INFORMAȚII

Prin ordinul nr. 133 din 31 mai 1957 al ministrului Învățămîntului și Culturii, tov. Dinu Vasile se eliberează din funcția de director general al Direcției generale a editurilor din cadrul Ministerului Învățămîntului și Culturii.

Prin ordinul nr. 134 din 6 iunie 1957 al ministrului Învățămîntului și Culturii, tov. Paul Cornea se eliberează din funcția de director general al Direcției generale a teatrelor și instituțiilor muzicale și se numește în funcția de director general al Direcției generale a editurilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii.

ANALIZA ACTIVITĂȚII SECȚIEI DE ÎNVĂȚĂMÎNT A SFATULUI POPULAR AL CAPITALEI

Colegiul Ministerului Învățămîntului și Culturii a analizat de curînd activitatea secției de învățămînt a sfatului popular al Capitalei. Tov. G. Petricu, directorul secției, a prezentat cu acest prilej un amplu referat privitor la problemele școlarizării, ale bazei materiale a școlilor, ale predării, ale politehnizării învățămîntului, ale muncii educative etc.

În coreferatul prezentat de tov. P. Năstase, de la serviciul inspecției din Direcția învățămîntului de cultură generală din Ministerul Învățămîntului și Culturii, ca și în discuțiile purtate în cadrul ședinței Colegiului s-au făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea muncii în școlile Capitalei.

Pe baza referatului, coreferatului și discuțiilor, Colegiul a adoptat concluzii corespunzătoare.

În întîmpinarea „ZILEI ÎNVĂȚĂTORULUI"

În această săptămînă, la redacția noastră a sosit o scrisoare foarte interesantă, compusă aproape numai din cifre. Expeditorul ei — comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Pucioasa — ne comunică parte din acțiunile inițiate în întîmpinarea „Zilei învățătorului". Iată cîteva dintre ele:

5 centre pregătesc pe fiii de muncitori și țărani muncitori care se vor prezenta la examenele de admitere în școli medii și pedagogice.

6 echipe de teatru, două formații de cor, trei echipe de dansuri, o brigadă de agitație, numeroși soliști vocali și recitatori se pregătesc pentru concursul artistic de amatori inițiat de C.C. al S.M.I.

21 de spectacole prezintă aceste echipe în comunele și întreprinderile din raion.

80 de membri de sindicat vor lua parte la excursiile didactico-științifice ce se vor organiza în numeroase localități din țară.

20 de cadre didactice vor fi trimise la cură și la odihnă în stațiunile din regiunea Constanța.

Toate școlile din raion participă la concursul „Pentru cea mai bună parcelă experimentală". Cîștigătorii acestui concurs vor vizita grădina botanică din Cluj.

Înfăptuirea acestor acțiuni constituie un bun început în organizarea activității pedagogilor din raion pe timpul vacanței și în pregătirea deschiderii noului an școlar.

Pentru Festival

Pionierele din Oradea lucrează semne de carte pentru delegații la Festivalul de la Moscova.

Cronică de sfîrșit de an

(Urmare din pag. 1)

nul meu — sînt elev în clasa a VIII-a.

Festivitatea continuă să se desfășoare după program.

La cuvîntul tov. Tănăsache Gheorghiu, directorul școlii, care ne povestește pe scurt istoricul ei. Școala medie muncitorească „Timpuri Noi", destinată muncitorilor de la întreprinderile „Timpuri Noi", „Bella Breiner", „Chimica farmaceutică nr. 2", „Flacăra Roșie", „Tehnica Tricotajelor", „Mătăsea Populară", „Cosmetica" și „Ilie Pintilie" și-a deschis pentru prima dată porțile în toamna anului 1954. Avea pe atunci 4 clase și 60 elevi. În 1955 ajunsese la 6 clase și la 120 elevi, pentru ca în 1956 să aibă 9 clase cu 290 elevi. În clasa a IX-a avem acum 40 de elevi. Cu ei vom da la anul „primul asalt" la concursurile de admitere în facultăți. Sperăm să obținem rezultatele cele mai bune — ne asigură tovarășul director.

Date fiind condițiile deosebite în care se desfășoară procesul de învățămînt în școlile muncitorești, profesorii au avut de rezolvat aici probleme pedagogice noi. Printre acestea, problemele frecvenței. Școala a primit un permanent ajutor din partea întreprinderilor, a organizațiilor obștești, care au făcut tot ce era posibil pentru a crea cît mai mult timp liber elevilor muncitori.

Treptat, pe măsură ce elevii s-au familiarizat cu atmosfera școlară, lecțiile au devenit principalul mijloc de însușire a cunoștințelor. Întregul colectiv didactic și-a dat seama că elevii nu au timp pentru studiul individual acasă și, de aceea, toată grija a căzut pe ora de curs, cu cele două verigi principale ale ei: transmiterea și verificarea cunoștințelor. În felul acesta au reușit să obțină în mare măsură rezultatele dorite. De menționat sutele de ore de meditații efectuate de profesorii Nicolae Hoară (matematici), Alexandru Amaicei (română), Dumitru Gheorghe (fizică și chimie), Sara Cîmpeanu (limba rusă) etc.

În școlile noastre este plăcut să lucrezi dacă știi cum să te apropii de sufletul muncitorului, să-i înțelegi nevoile, să-i înțelegi greutățile, să ai răbdare, să-i dovedești prietenie, apropiere, înțelegere, să-l faci să te iubească. Numai astfel vei putea reuși ce ți-ai propus — încheie tov. Gheorghe Tănăsache.

Într-un interval de numai cîteva luni urcă pe scenă pentru a doua oară muncitorii Ioana Florea, Nicolae State, Ion Făgeșanu, Virgil Călin, Aurelia Neagu și Gheorghe Schmidt, strungari la „Timpuri Noi". Prima dată au primit titlul de fruntași în producție, astăzi primesc diploma de fruntași la învățătură. Opt dintre muncitorii-elevi, care au toate mediile de 5, au primit diplomă de onoare.

Vecinul meu se agită. Iată însă că, de pe scenă, i se rostește numele: „Elevul Dumitrescu Ștefan, mențiune pentru rezultate la învățătură". S-a îmbujorat întocmai ca un copil. Coboară fericit. La întrebarea mea în legătură cu obiectul la care i-a fost cel mai greu, îmi răspunde fără ezitare:

— La franceză. Profesoara, însă, m-a „persecutat" tot anul chemindu-mă la lecție oră de oră. Pînă la urmă n-am avut încotro. La vîrsta mea nu-ți poți permite să nu știi.

Acum a urcat pe scenă o familie întreagă — Biolaru Tudor și Biolaru Sevastița, soțul și soția, elevi în clasa a V-a.

Festivitatea a continuat pînă tîrziu. Profesorii și elevii au petrecut apoi împreună o după amiază în Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin". Bucuria izbînzilor îi unește pe profesori și elevi în lupta pentru un viitor luminos.

Activități care să-i atragă pe copii

(Urmare din pag. 1)

era locul de odihnă ideal, dar pentru copii în care clocotește energia era prea puțin atractiv. Ei preferau să joace în stradă pasionantele meciuri de fotbal. De-abia atunci a înțeles învățătoarea care sînt necesitățile copiilor. A amenajat un teren special pentru sport și abia din acel moment parcul a început să fie populat de acei cărora le fusese destinat.

În vacanță, educatorul să-i țină la curent pe copii cu evenimentele care frămîntă tineretul din întreaga lume. El trebuie, de exemplu, să-i facă să participe, măcar de departe la Festivalul de la Moscova, capitala din acest an a tineretului lumii. Dar nu prin prelucrări, în care să se înșire pe puncte importanța și scopul festivalului, ci prin activități vii, creatoare.

Educatori, dacă veți folosi cu pricepere toate marile posibilități puse la dispoziția voastră, dacă veți ști să vă apropiați de copii, să le deșteptați interesul, îi veți putea face să simtă că sînt cu adevărat în vacanță, să se bucure din plin de ea și să se întoarcă la școală rumeni și voioși, mai puternici, mai bogați sufletește, cu amintirea unei veri fermecătoare, de neuitat.

În aceste zile de sfîrşit de an...

Ultima etapă de muncă

Pentru absolvenţii claselor a IV-a, a VII-a şi a X-a, zilele care succed terminării cursurilor sînt mai bogate, mai pline de însemnătate decît zilele obişnuite ale anului şcolar. Această etapă constituie un ultim popas de pregătire, o ultimă verificare a forţelor înaintea examenelor.

In clasa a IV-a „C" de la şcoala de 7 ani nr. 11 din Capitală se repetă cunoştinţele de aritmetică şi geometrie. Răspunsurile copiilor sînt corecte, dovedind cunoaşterea materiei; în schimb, în conducerea lecţiei, învăţătoarea trece cu multă uşurinţă de la un capitol la altul fără să insiste asupra unuia. Astfel, în decursul unei singure ore s-a vorbit despre adunare, înmulţire, fracţii zecimale şi ordinare, linii, unghiuri, etc. dar, deşi s-au efectuat cîteva exerciţii simple, elevii nu au fost antrenaţi să rezolve nici o problemă care să le dezvolte raţionamentul şi să-i pregătească a face faţă cu succes examenului.

Dimpotrivă, la clasa a IV-a „A" de la aceeaşi şcoală au fost efectuate numai probleme. Cele patru ore consecutive de aritmetică n-au fost alternate de nici o altă activitate, aşa încît au devenit obositoare şi, prin aceasta, n-au putut constitui un adevărat sprijin pentru elevi.

Asistînd la aceste ore de recapitulare a aritmeticii îţi poţi da seama de cele două greşeli tipice care se fac, de obicei, în această privinţă: fie că se stăruie în deosebi asupra cunoştinţelor teoretice, neglijîndu-se aplicarea lor în practică, cu ajutorul problemelor, fie că se rezolvă numai probleme, fără a se recapitula cunoştinţele teoretice. Ambele procedee sînt nejuste şi trebuie înlăturate. Este necesar să se organizeze astfel recapitularea, încît să se consolideze şi cunoştinţele teoretice, şi priceperea de a le aplica la rezolvarea exerciţiilor şi problemelor.

O activitate deosebit de rodnică în pregătirea pentru examene a absolvenţilor claselor a VII-a desfăşoară la şcoala medie nr. 1 din Cîmpina profesoara de limba română Matilda Butoi. Cu prilejul recapitulării şi sintetizării cunoştinţelor despre vocabular, tovarăşa Butoi a scos în evidenţă deosebirea dintre fondul principal de cuvinte şi vocabular, insistînd asupra mijloacelor de îmbogăţire a acestuia: derivare, compunere şi schimbarea funcţiei gramaticale. In legătură cu noţiunile de fonetică s-a pus accentul pe reguli cu privire la împărţirea cuvintelor în silabe. In tot timpul recapitulării exemplele au fost date de către elevi, întreaga clasă fiind antrenată să participe la discuţii. Profesoara a intervenit numai pentru a face completări şi a trage concluzii. Activă şi interesantă, lecţia a contribuit la aprofundarea şi sistematizarea cunoştinţelor elevilor.

Metodele aplicate în recapitularea noţiunilor de gramatică la nivelul clasei a VII-a nu mai pot fi, însă, utilizate cu succes în discutarea aceloraşi probleme cu absolvenţii clasei a X-a, candidaţi la examenul de maturitate.

Intr-adevăr nu a adus nimic nou şi interesant revizuirea cunoştinţelor despre frază la clasa a X-a „A" de la aceeaşi şcoală, care a început cu astfel de întrebări elementare: ce este fraza?; de cîte feluri pot fi propoziţiile dintr-o frază?; ce se înţelege prin coordonare şi subordonare? etc.

E drept că, după această primă parte, a urmat analiza sintactică a unor fraze din lucrarea dramatică a scriitorului Mihail Davidoglu „Cetatea de foc" şi a cîtorva exemple din poezia „Duşmancele" de George Coşbuc. Elevele au făcut dovadă că sînt stăpîne pe cunoştinţele de gramatică şi că se descurcă cu uşurinţă în recunoaşterea propoziţiilor dintr-o frază, chiar cînd aceasta are o structură mai complicată şi numeroase incidente. Dar n-ar fi fost mai atrăgătoare lecţia, dacă exemplele ar fi fost însoţite de observaţii asupra stilului autorilor studiaţi?

Dacă aşa stau lucrurile în ceea ce priveşte recapitularea gramaticii, la literatură se ridică o altă problemă. Anume, surprinde faptul că profesoara a trecut în planul de pregătire a absolvenţilor teme alese exclusiv din literatura romînă de după 1900 — de pildă „Viaţa satului romînesc în literatura primelor patru decenii ale secolului al XX-lea"; „Aspectele răscoalei din 1907 oglindite în literatura romînă"; „Probleme ale realismului socialist în proză" etc. Dar aceste cunoştinţe au fost deja sintetizate şi recapitulate de elevi în cadrul recapitulării finale a materiei din clasa a X-a. Cum vor avea prilejul tinerii candidaţi la examenul de maturitate să revadă şi să sistematizeze materia claselor a VIII-a şi a IX-a, din care de asemenea vor fi chestionaţi la examenul de maturitate şi pe care n-au mai revăzut-o de cîţiva ani? O situaţie asemănătoare se constată la această clasă şi la fizică, unde pregătirea pentru examenul de maturitate a început cu „Structura atomului", ultimul capitol din materia clasei a X-a.

Luînd măsurile necesare pentru înlăturarea neajunsurilor existente, conducerile şcolilor şi cadrele didactice trebuie să orienteze pregătirea candidaţilor în conformitate cu cerinţele examenelor, fapt care va asigura succesul acestora.

V. ALEXANDRU

Biletele de examen

De cîţiva ani s-a încetăţenit în şcolile noastre sistemul examinării orale pe bază de bilete. Este un sistem bun, care asigură o verificare deplină a cunoştinţelor elevilor şi-i mobilizează în acelaşi timp la studiu, deoarece ei ştiu că, pentru a răspunde la cele două sau trei subiecte din biletele de bază şi la chestiunile din biletele-anexe (la unele discipline) trebuie să recapituleze întreaga materie.

In aparenţă, s-ar părea că alcătuirea biletelor este un lucru uşor. Formularea întrebărilor, gruparea lor în bilete cere însă din partea examinatorului multă chibzuinţă. Intrebările trebuie în aşa fel alese, încît ele să stimuleze judecata elevului, să-i dea acestuia posibilitatea să expună problema atît teoretic, cît şi din punctul de vedere al aplicării ei practice.

In anii trecuţi s-a observat că unii profesori alcătuiesc un număr prea mic de bilete de bază şi de bilete anexe comparativ cu numărul elevilor. Este bine ca numărul biletelor folosite pentru o serie de elevi să întrecă numărul acestora, pentru a se evita astfel repetarea. Acest lucru se poate face cu uşurinţă mai ales acum, cînd elevii sînt obligaţi să pregătească pentru examenele de absolvire şi materia din clasele anterioare ale ciclului respectiv. Acolo unde sînt clase paralele sau clase cu un număr mare de elevi se pot folosi aceleaşi bilete de bază, schimbînd doar biletele anexă.

Unii învăţători sau profesori au desfăşurat în anii trecuţi recapitularea materiei după biletele de examen, ceea ce a dus la însuşirea parţială şi fragmentată a materiei de către elevi. Asemenea greşeală nu trebuie să se mai repete.

Fiecare învăţător sau profesor este obligat ca, înainte de examen cu trei sau cinci zile, să predea biletele preşedintelui comisiei. Dacă acesta din urmă va verifica cu atenţie biletele pe măsură ce profesorii examinatori le predau, biletele vor putea fi îmbunătăţite şi vor aduce, fără îndoială, un aport însemnat la cunoaşterea nivelului real al pregătirii elevilor.

Studenţii de mîine

Pînă la ora 8 mai sînt numai cîteva minute. In sălile de cursuri ale Institutului de construcţii din Bucureşti numeroşi tineri — băieţi şi fete — discută cu aprindere, consultîndu-se unii pe alţii, căutînd soluţia unei probleme, verificîndu-şi reciproc cunoştinţele. Sînt viitori absolvenţi ai şcolilor medii din Capitală, fii de muncitori şi ţărani muncitori care se pregătesc pentru examenul de admitere în învăţămîntul superior. Alături de aceştia se află şi tineri muncitori din întreprinderile Capitalei, care, peste cîteva luni, vor fi studenţi. Grupa a VI-a este formată numai din astfel de tineri.

A început ora de matematică. Figuri senine, priviri atente urmăresc demonstraţiile de la tablă. O uşoară dungă între sprîncene denotă preocuparea de a nu scăpa nici cel mai mic amănunt, de a pătrunde în miezul problemelor.

Tovarăşa profesoară Maria Stoenescu vorbeşte despre numerele iraţionale şi despre proprietăţile radicalilor. Siguranţa şi precizia răspunsurilor, uşurinţa cu care calculează unii tineri ca Ion Ciuraru, Constantin Miuţă sau Ioh Preda mă poartă cu gîndul într-un viitor nu prea îndepărtat — peste cîţiva ani — cînd aceşti muncitori vor fi ingineri, arhitecţi sau profesori destoinici. Ce nepreţuită comoară de cadre pentru patria noastră se află în rîndurile acestui tineret călit în muncă, atît de dornic să-şi însuşească cultura cea mai înaltă, să-şi pună toată puterea sa de muncă în slujba poporului!

Iată-l pe tînărul David Sert, de la „Griviţa Roşie". Fiu de muncitor zidar, blond, de statură potrivită, cu privirea surîzătoare, cu o voce caldă, îţi vorbeşte despre pasiunea lui pentru artă, despre dorinţa de a se dedica studiului arhitecturii şi de a se ocupa şi de pictură.

Crişan Staicu, de la „Flamura Roşie", energic, hotărît, este convins că în curînd va fi student al Institutului de construcţii şi nu peste mult timp inginer. Tatăl său, om instruit, posedînd bogate cunoştinţe tehnice, a nutrit şi el aceeaşi dorinţă în tinereţe. Dar toate planurile lui s-au frînt de obstacolele pe care le ridica în faţa oamenilor muncii implacabila orînduire burgheză. Strungarul Staicu se bucură astăzi că fiul său va îndeplini ceea ce n-a reuşit să realizeze el. Pentru a-şi ajunge scopurile, Crişan Staicu se pregăteşte cu seriozitate, consacrînd tot timpul liber studiului individual şi frecventînd cu o regularitate de la care nu s-a abătut niciodată cursurile organizate de secţia de învăţămînt a Capitalei.

La centrul care funcţionează în localul şcolii medii nr. 13 se pregătesc fii de muncitori care vor absolvi în curînd clasa a X-a şi se vor prezenta apoi la concursul de admitere în facultăţile de filologie, istorie, ştiinţe juridice, geografie etc. Primul obiectiv al acestora este trecerea cu succes a examenului de maturitate, după care va urma pregătirea pentru admiterea în învăţămîntul superior.

In sala în care se află grupa a IV-a, elevele claselor a X-a de la şcoala medie nr. 15 ascultă expunerea tovarăşului Emil Blănaru despre „Figura omului nou în literatura romînă de după 23 August". Pasiunea lor pentru studiu este citeodată de-a dreptul surprinzătoare.

Din toată fiinţa Floricăi Rădulescu se desprind modestia, seriozitatea, discreţia. Va urma Facultatea de filologie şi va deveni, probabil, profesoară. Am întrebat-o ce a atras-o către această profesie.

— Imi place să învăţ mereu, să aflu cît mai multe lucruri noi. Nu pot concepe viaţa fără a învăţa în permanenţă şi a transmite şi altora cunoştinţele mele.

Carmen Neagu mi-a declarat că găseşte minunată ideea organizării unor astfel de cursuri care să pregătească pe fiii de muncitori atît pentru examenele de maturitate, cît şi pentru admiterea în universităţi şi institute.

Dar ideea n-a fost suficientă pentru ca aceste cursuri să ia fiinţă şi să-şi atingă scopul. Secţia de învăţămînt a Capitalei a desfăşurat o serioasă muncă organizatorică. Fixarea centrelor şi alegerea localurilor unde vor funcţiona, precum şi recrutarea cadrelor sînt probleme care au fost rezolvate încă din luna aprilie, dar între timp s-au ridicat noi şi noi probleme. Nu toţi muncitorii au acelaşi nivel de pregătire. Unii cer să se înceapă predarea unei discipline cu noţiunile ei elementare, alţii sînt stăpîni pe aceste noţiuni şi doresc mai multe exerciţii aplicative. Soluţia a fost găsită, în parte, în repartizarea muncitorilor cu o pregătire mai bună în grupele absolvenţilor din acest an ai şcolilor medii.

Pentru a fi informată cu exactitate asupra tuturor aspectelor muncii de la aceste cursuri, secţia de învăţămînt a Capitalei a încredinţat unuia dintre inspectori — şi anume tovarăşei Maria Săvulescu — sarcina de a se ocupa de această problemă. Am întîlnit-o pe tov. Săvulescu la centrul de pregătire de la Institutul de construcţii. Venea de la centrul care funcţionează la Institutul politehnic. Pretutindeni s-a interesat de frecvenţă şi a căutat să ajute la soluţionarea problemelor existente.

La cele cinci centre care funcţionează în Capitală sînt pregătiţi pentru a intra în învăţămîntul superior un număr de două mii de fii de muncitori şi ţărani muncitori. Ei vor mări numărul intelectualilor proveniţi din sînul clasei muncitoare şi al ţărănimii muncitoare, vor contribui la desăvîrşirea construirii socialismului, ducînd mai departe opera pe care au început-o părinţii lor.

VIOREL ALECU

La practică în uzină

I-am întovărăşit într-una din zilele acestea pe elevii clasei a IX-a „B" de la şcoală medie nr. 23 din Capitală la uzina „Mao Tzedun", unde îşi desfăşoară acum practica în producţie. Am intrat împreună cu ei în secţia de montaj a uzinei, unde urmau să afle cum se prelucrează piesele metalice prin ştanţare.

Elevii au văzut în secţie diferite tipuri de prese, au aflat ce operaţii se efectuează cu ele. Au cercetat pe îndelete o matriţă, lămurindu-se asupra părţilor din care este alcătuită şi asupra felului cum se fixează în presă.

— La un zăvor mic noi am lucrat în atelierul şcolii peste o oră — a spus elevul Vasile Guran. Cît timp este necesar pentru confecţionarea aceleiaşi piese cu maşina?

— Două-trei minute — a răspuns maistrul. Ei, faceţi socoteala şi o să vedeţi limpede cît timp economiseşte maşina, cum uşurează ea munca şi micşorează efortul.

Practica pe care o desfăşoară acum elevii clasei a IX-a „B" în uzină le va da prilejul de a cunoaşte nu numai munca într-o secţie, ci în toate secţiile importante ale uzinei. La prima lor vizită în uzină au aflat multe lucruri interesante despre tehnica securităţii muncii şi despre tăierea metalelor cu ajutorul maşinilor şi al dispozitivelor. In cursul zilelor care vor urma vor căpăta cunoştinţe în legătură cu prelucrarea pieselor la strung, cu funcţionarea rabotezelor, a maşinilor de frezat, cu sudura autogenă şi electrică, cu forjarea, cu tratamentele termice etc., vor dobîndi noţiuni elementare privind construcţia diferitelor maşinunelte şi principiile lor de funcţionare, vor vedea cum lucrează muncitorii cu ele, iar acolo unde există posibilitatea, vor pune ei înşişi mîna şi vor executa unele operaţii simple.

Primele ore de activitate practică în uzină au şi dat celor care răspund de această activitate prilejul să tragă unele învăţăminte. Bunăoară, ei au înţeles că, pentru ca elevii să fie pe deplin lămuriţi asupra celor văzute în uzină, este neapărat necesar ca ei să facă necontenit legătura între explicaţiile pe care le ascultă acum sau operaţiile pe care le efectuează şi cunoştinţele teoretice dobîndite la lecţii. Numai aşa vor putea afla răspunsul la atîtea întrebări interesante care li se ivesc acum: care este mecanismul prin care se transformă o mişcare în alta? De ce este necesar ca la găurirea pieselor după burghiul spiral să se folosească şi burghiul alizor?

De ce este necesar să fie răcit burghiul în timpul funcţionării? etc, etc. Depinde de profesorul care conduce practica dacă elevii capătă sau nu răspuns la astfel de întrebări, dacă ei înţeleg în adîncime principiile de funcţionare a unei maşini sau înregistrează, doar, mecanic, cum funcţionează ele. Pentru ca pregătirea practică a elevilor să aibă o bază ştiinţifică, pentru ca ea să devină într-adevăr politehnică, este necesar să ne sprijinim în permanenţă pe cunoştinţele teoretice pe care le au elevii, să sudăm cunoştinţele de fizică, chimie, matematică cu cunoştinţele noi pe care le capătă în uzină. De aceea, conlucrarea profesorilor care predau aceste discipline trebuie întărită şi mai mult în timpul practicii în uzină.

Primele ore de practică au arătat şi profesorului-maistru care conduce practica elevilor cum trebuie să procedeze pentru a asigura succesul muncii lui. El a înţeles că este foarte necesar să ştie precis ce şi cît va studia cu elevii în fiecare lecţie. Despre construcţia şi funcţionarea strungului sau a rabotezei, de pildă, se poate vorbi foarte mult. Intr-un timp scurt însă, aşa cum este cel pe care îl au la dispoziţie elevii, nu se pot da decît cunoştinţe esenţiale — şi acestea accesibile elevilor. De aceea capătă o mare însemnătate alegerea cunoştinţelor ce vor fi date şi stabilirea volumului lor. Tovarăşul maistru Rizescu şi-a dat seama că nu trebuie să se piardă în amănunte, în descrierea detaliilor, ci să-i ajute pe elevi să-şi formeze o idee clară asupra părţilor esenţiale ale fiecărei maşini, asupra operaţiilor pe care le poate executa, asupra avantajelor pe care le prezintă faţă de munca manuală.

O altă problemă care s-a ridicat de la început a fost şi aceea privind metodica organizării şi desfăşurării practicii în uzină. In timpul anului, la lucrările de atelier, s-a dovedit a fi foarte util ca, înainte de a începe munca practică, să aibă loc o pregătire teoretică, în cadrul căreia elevii capătă cunoştinţele teoretice privind operaţiile ce vor avea de efectuat, să fie informaţi asupra ordinei acestora, asupra instrumentelor pe care le vor folosi etc. In condiţiile din uzină, nu se pot da explicaţii largi, nu se pot folosi scheme, tablouri, modele etc. De aceea, dacă nu li se dau elevilor în prealabil, înainte de a intra în secţie, explicaţiile necesare, există primejdia ca ei să nu înţeleagă în adîncime ceea ce văd. Lovindu-se de această greutate la primele ore de practică în uzină, profesorul-maistru şi-a dat seama că trebuie să organizeze înainte de fiecare lucrare practică un instructaj introductiv.

Practica în uzină înseamnă nu numai un prilej de instruire, de adîncire şi complectare a cunoştinţelor pe care le-au căpătat elevii în cursul anului, ci şi un prilej de educaţie în spiritul dragostei de patrie. Păşind în uzină, văzînd realizările oamenilor muncii, secţiile noi, maşinile fabricate pentru prima oară în ţara noastră în anii puterii populare, elevii cunosc nemijlocit înfăptuirile poporului, simt mai puternic dragostea faţă de cei ce muncesc, faţă de patria noastră.

Practica pe care o desfăşoară acum elevii în uzină îi îmbogăţeşte cu cunoştinţe noi şi folositoare cu privire la producţie, le dă prilejul să cunoască activitatea creatoare a oamenilor muncii, face să crească respectul şi dragostea lor pentru cei ce făuresc bunurile patriei noastre, interesul lor pentru munca în uzină. Mulţi dintre ei se hotărăsc ca, după terminarea şcolii, să se încadreze în această muncă nobilă, folositoare patriei.

Prof. M. SCHEIN

Tinerii agricultori

Pe şoseaua spre Pipera, în răcoarea dimineţii trec grupuri de copii cîntînd. Sînt elevii şcolii medii din cartierul Herăstrău, care se îndreaptă spre gospodăria agricolă de stat „Roşia", unde vor face practica în agricultură.

Era secţia de pasteurizare a laptelui, în mare măsură automatizată. Aici elevii şi-au exprimat dorinţa de a lucra în micul laborator pentru a calcula grăsimea din lapte, în timp ce alţii au fost atraşi de maşinile care produc frigul, de tablourile de comandă şi nenumăratele aparate de control. De altfel, gospodăria are şi o secţie mecanică, la care amatorii de fizică abia aşteptau să ajungă.

După ce au fost vizitate livezile, semănăturile de orz şi iarbă, elevii au putut cunoaşte condiţiile de viaţă ale oamenilor muncii din gospodărie. „Grupul social" este o clădire nouă, în care se află cantinele, dormitoarele şi băile.

In timpul vizitei s-au precizat şi sectoarele unde vor fi repartizaţi elevii. Planul nu e definitiv, desigur, căci îndeplinirea lui depinde mult şi de... buletinele meteorologice. In sectorul zootehnic elevii vor fi repartizaţi la îngrijirea raţelor şi găinilor. Ei vor scoate aşternutul de paie din cotece, vor mătura cotecele, le vor dezinfecta cu clorură de calciu şi le vor aşterne din nou cu paie; vor hrăni păsările; vor recolta ouăle din cuibare, le vor curăţa şi le vor număra. In acest fel vor fi consolidate şi aplicate în practică multe cunoştinţe despre ameliorarea şi creşterea raselor de păsări, despre produsele specifice acestora, despre principalele condiţii pentru ameliorarea raselor (îngrijirea, hrana, selecţionare). Alţi elevi vor lucra la plivitul buruienilor din grădina de legume. Ei vor învăţa astfel să recunoască plantele dăunătoare care sustrag hrana celor folositoare şi le sufocă prin umbrire.

Un grup de elevi va planta flori decorative aduse de la seră şi va aranja estetic aiele de flori din curtea gospodăriei. Aplicînd cunoştinţele căpătate la orele de ştiinţe naturale, ei vor învăţa tehnica transplantării plantelor şi — ceea ce este mai important — vor înţelege mai bine raportul dintre biologia plantei şi condiţiile de viaţă în care se dezvoltă.

O parte din elevi se vor îndrema cu scări şi coşuri pentru a culege cireşele. Alţii vor recolta şi vor aranja în lădiţe căpşunile, iar alţii vor strînge ceapa şi usturoiul. In sfîrşit, un grup de elevi va fi repartizat la recoltatul mazărei. Aceştia din urmă vor avea prilejul de a repeta cunoştinţele despre rolul mazărei şi al altor leguminoase în fertilizarea şi restructurarea solului.

Practica este astfel organizată, încît fiecare grup de elevi să treacă prin mai multe dintre formele de muncă enumerate mai sus. Şi este bine ca rostul acestora să le fie explicat în amănunţime, aşa încît el să nu considere practica numai ca un prilej de destindere plăcută, ci şi ca pe o continuare, într-o formă nouă şi atrăgătoare, a procesului de învăţămînt.

Discuţiile care vor avea loc după îndeplinirea acestor acţiuni vor valorifica învăţămintele culese, îi vor ajuta pe elevi să tragă concluzii interesante şi noi pe marginea activităţii lor.

Interesul cu care atît elevii cît şi cadrele didactice au trecut la realizarea practicii agricole ne îndreptăţeşte să credem că aceasta va fi încununată de rezultate dintre cele mai bune.

M. ŞTEFAN

...se pregătesc examenele

...se desfăşoară activităţi practice

INSPECTORUL ŞCOLAR

Viaţa şcolilor în aceste zile pulsează într-un ritm nou. Clasele a IV-a, a VII-a şi a X-a se pregătesc pentru examene. Elevii care nu dau examene desfăşoară o activitate extrem de variată — de la practica în uzină sau în agricultură pînă la vizite şi excursii sau pregătirea serbărilor de sfîrşit de an. La cursurile fără frecvenţă se desfăşoară examenele. In unele şcoli se ţin consiliile pedagogice pentru încheierea situaţiei şcolare a elevilor.

— Pe toate trebuie să le cuprind, pe toate trebuie să le urmăresc — spune îngrijorat tovarăşul Salvan Florea, inspector şcolar la secţia de învăţămînt a Oraşului Stalin. Acum vin de la examenele elevilor care studiază la cursurile fără frecvenţă. Ieri am asistat în două şcoli la şedinţele consiliilor pedagogice. In general, profesorii au respectat instrucţiunile ministerului şi au încheiat mediile în mod corect. Pe ici pe colo, însă, tot se mai găsesc profesori care se prezintă în consiliul pedagogic cu situaţia neîncheiată la unii elevi, cu gîndul, probabil, să vadă ce spun colegii lor, ce spune directorul. Parcă s-ar teme să nu apese răspunderea numai pe umerii lor...

Inspectorul aruncă o privire pe planul lui de muncă, îşi strînge toate hîrtiile şi se pregăteşte să plece la şcoala medie nr. 1. Il întovărăşesc. Pe drum îmi povesteşte că nu de mult directorii şcolilor au primit îndrumări cu privire la felul cum să organizeze pregătirea examenelor, cum să planifice diferitele activităţi la care trebuie să participe în perioada 2—20 iunie elevii care nu dau examene. Ieri, tov. Salvan s-a informat la şcoala medie nr. 1 dacă s-au întocmit planurile privind aceste două acţiuni. Nu numai că s-au întocmit, s-au şi afişat din timp. Acum, inspectorul vrea să studieze aceste planuri în amănunţime.

Tovarăşa Stela Popescu, directoarea adjunctă a şcolii medii nr. 1, îi prezintă planurile, arătînd criteriile pedagogice de care s-au călăuzit cadrele didactice în întocmirea lor. Ambele planuri dovedesc exigenţă cu care privesc cadrele didactice de la şcoala medie nr. 1 atît pregătirea elevilor pentru examene, cît şi justa organizare a activităţilor practice. Inspectorul e mulţumit, dar vrea să ştie şi cum sînt aplicate planurile. Se interesează în primul rînd de subiectele lecţiilor de sinteză şi de felul cum se desfăşoară aceste lecţii. Problema nu este de loc străină de preocupările directoarei adjuncte, care arată îndrumările pe care le-a dat cadrelor didactice în această privinţă. Ea ţine să accentueze necesitatea de a se folosi şi acum, în perioada recapitulării, demonstraţiile practice la fizică, chimie, ştiinţe naturale, precum şi datoria profesorilor de a da prilej elevilor să pună întrebări cu privire la anumite probleme care nu le sînt suficient de clare.

Planul activităţilor programate la şcoala medie nr. 1 pentru perioada 2—20 iunie se caracterizează în special prin felul cum alternează vizitele, excursiile, cu vizionările de filme, cu activitatea prentru pregătirea serbărilor de sfîrşit de an. Acest plan se respectă întocmai, ca orice orar şcolar. Profesorii îl îndeplinesc cu toată seriozitatea, căutînd să asigure tuturor activităţilor un conţinut ştiinţific şi educativ cît mai bogat.

Tovarăşul inspector notează, notează mereu în carnetul lui. Se aşternut aici nu numai constatări, ci şi observaţii critice cu privire la activitatea şcolii — dar şi a secţiei, precum şi gînduri de viitor. Trebuie să controleze cum se desfăşoară munca la şcolile mărginaşe — şcolile de 7 ani nr. 1, nr 2 şi nr. 19 — unde a constatat, cu prilejul recapitulării materiei anului în curs, deficienţe serioase: teme prea generale, confuz sau chiar greşit formulate, lecţii de recapitulare organizate nejust din punct de vedere pedagogic. Este necesar să vadă acum dacă aceste deficienţe au fost înlăturate.

In şcolile Oraşului Stalin se desfăşoară multe activităţi interesante, care merită să fie cunoscute îndeaproape de către inspectori. Tovarăşul Salvan nu ştie de care să vorbească mai întîi. Despre expoziţia de material didactic pe care o pregătesc împreună cadrele didactice de la şcolile cu limba de predare română şi cele din şcolile minorităţilor naţionale? Despre competiţiile sportive, care constituie serioase prilejuri de înfrăţire tovărăşească a elevilor de diferite naţionalităţi? Despre viitoarea serbare pe oraş a tuturor şcolilor? Sau despre minunata excursie în care pleacă chiar azi elevele şcolii medii nr. 2 cu limba de predare germană, care vor vizita portul Galaţi, Delta Dunării, Constanţa şi Bucureştiul, Capitala patriei?

— Sînt multe de văzut şi-mi pare rău că nu le pot cuprinde pe toate. Ne înghit prea mult timp sarcinile administrative...

★

Regretul cu care încheie tovarăşul Salvan e sincer, spus din inimă. Dacă, însă, şi-ar întocmi un plan de muncă mai operativ, cu sarcini şi date precise, aşa cum de altfel cere cadrelor didactice, el ar putea cuprinde mult mai multe probleme şi ar ajuta mai multe unităţi şcolare. In această perioadă era cu atît mai necesar un astfel de plan, cu cît rezolvarea unor probleme nu suferă nici o amînare. In planul de muncă al tovarăşului Salvan sînt trecute toate obiectivele ce trebuie urmărite în această perioadă. Nu sînt specificate, însă, şcolile la care se va desfăşura inspecţia, datele de executare, pentru a se asigura în felul acesta operativitatea, condiţie esenţială a oricărui plan de muncă.

Dacă tovarăşul Salvan, cu pricepere pedagogică de care dă dovadă, va împleti exigenţa faţă de activitatea învăţătorilor şi profesorilor cu exigenţa faţă de propriul său stil de muncă, ajutorul dat şcolilor va creşte în mare măsură.

„EXAMENUL" LOR

La grădiniţa de copii din comuna Putna-Rădăuţi

Învățământul peste hotare

ÎN SPIRITUL DISCIPLINEI CONȘTIENTE

Elena Cernîșeva

(ARTICOL SCRIS PENTRU „GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI")

In cabinetul directorului școlii medii nr. 501 din Moscova se află un dulap mare. Prin ușa de sticlă a acestuia se văd păpuși îmbrăcate în culori vii, polițe în miniatură și multe alte obiecte frumoase, lucrate cu îngrijire. Toate acestea sînt daruri pregătite de către elevi pentru prietenii de peste hotare participanți la cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului.

Printre numeroasele daruri, trei lucrări ocupă un loc special. Este vorba de portretul lui Lenin, înrămat în roșu, de o poliță și de o casetă. Directorul școlii se mîndrește în mod deosebit cu aceste lucrări — și nu atît pentru meșteșugul tinerilor artiști, cît pentru faptul că ele au ajutat pe trei strengari neastîmpărați să se transforme în școlari disciplinați și buni la învățătură.

Colectivul pedagogic, organizația pionierească și organizația de comsomol a școlii au discutat de multe ori despre disciplina nesatisfăcătoare a clasei a VI-a. Mai cu seamă erau amintite des numele lui Iurii Noskov, Vladimir Suhaciov și Anatolii Popov. Ei erau căpeteniile tuturor poznelor. Indemnurile, argumentele nu aveau nici un efect asupra lor.

— Nu pot găsi „cheia", mijlocul de a-i disciplina — îi spunea mereu directorului diriginte clasei a VI-a, tînărul pedagog Valentin Gladkovski.

— Da, trebuie luate măsuri — confirma scurt directorul. Stați de vorbă cu părinții acestor elevi, cereți comsomoliștilor să vă ajute și, mai ales, căutați „cheia" către sufletul copiilor.

Primul ajutor a venit pe neașteptate. Intr-o dimineață, elevii din clasa a VI-a au constatat că cineva a rupt cactusul care creștea într-un vas pe pervazul ferestrei, în clasă. Indignați, ei au hotărît să-l găsească pe vinovat. Insă nimeni nu mărturisea.

— N-am știut că în clasa noastră sînt oameni capabili de o asemenea faptă, și încă laș! — a spus mîhnit dirigintele. N-aveți curajul să recunoașteți.

Atunci a ieșit în fața clasei Vladimir Suhaciov :

— Eu am făcut asta, dar nu sînt laș.

Din acea zi, poznele lui Vladimir și ale prietenilor lui au întîmpinat dezaprobarea generală a clasei. Dirigintele s-a folosit de acest fapt pentru a sta din nou de vorbă cu Suhaciov. L-a vizitat acasă.

Aici a găsit-o pe mama lui Vladimir. Tatăl lui murise nu de mult. Mama s-a plîns că fiul ei n-o ascultă și nu-și îngrijește lucrurile. Dirigintele și-a dat seama că băiatul e mîhnit că s-a certat cu colegii lui. Atunci, ca din întîmplare, i-a propus să ia parte la o consfătuire a elevilor în legătură cu cartea Elenei Koșevaia, „Fiul meu".

— Dacă n-ai citit încă această carte, s-o citești neapărat.

— Am s-o citesc — răspunse băiatul, care își dădu seama că, participînd la consfătuire, ar avea prilejul să se împace cu tovarășii săi.

Cartea l-a determinat pe Vladimir să se gîndească la multe. Iată de ce cuvîntul lui la consfătuire a fost sincer și pornit din inimă.

Treptat, Vladimir a început să se schimbe. Prinsese interes pentru lectură. Mama lui a venit odată la școală și a povestit dirigintelui că fiul ei a început să se poarte mai bine.

In ce privește pe Iurii Noskov și Anatolii Popov, purtarea lor — conform hotărîrii comitetului de comsomol din școală — a fost discutată în adunarea detașamentului pionieresc al clasei a VI-a. La discuții au luat parte și comsomoliștii din clasa a IX-a.

Cuvintele acestora au produs o impresie adîncă asupra elevilor și i-au făcut pe mulți să se gîndească mai serios la purtarea lor.

— Nu de mult, în școală, a luat ființă un cerc nou — de traforaj — condus de tînărul muncitor Viaceslav Utocikin, de la uzina „Dinamo". Acesta a început prin a arăta copiilor lucrările sale : rame pentru tablouri, garnituri pentru scris, casete, polițe. Frumusețea acestor obiecte i-a captivat pe copii și mulți s-au înscris de îndată în cercul de traforaj. Printre ei se aflau și cei trei prieteni — Vladimir, Iurii și Anatolii. Dirigintele l-a rugat pe conducătorul cercului să se ocupe în mod special de ei.

Chiar din primele zile Iurii Noskov, care continua să se răsfețe, a rupt un fierăstrău. Conducătorul cercului i-a cerut să cumpere unul nou, din banii proprii. După această întîmplare, Iurii a început să lucreze cu mult mai multă atenție.

Lui Anatolii Popov i s-a ordonat odată, după terminarea orei de traforaj, să stringă gunoiul. Anatolii a încercat să refuze.

— Bine, a răspuns liniștit Viaceslav Utocikin — dar să nu mai vii niciodată la cerc. Anatolii a fost nevoit să ia mătura și să mătură atelierul

Și cu cît mai bune și mai complicate deveneau lucrările elevilor din clasa a VI-a, cu atît mai interesant era să lucrezi în cerc, cu atît mai conștiincioși deveneau copiii. Activitatea în cerc a avut o influență pozitivă și asupra succesului copiilor la învățătură și asupra disciplinei lor.

Așa a fost găsită „cheia" tăinuită care a ajutat la îmbunătățirea atitudinii elevilor din clasa a VI-a.

La 31 mai, în sala coloanelor din Palatul sindicatelor de la Moscova, pionierii de azi s-au întîlnit cu unii dintre primii pionieri sovietici, aniversînd crearea organizației lor.
(TELEFOTO AGERPRES)

Copii navigatori

In capitala Țării Sovietice se deschide primul serviciu de navigație fluvială pentru copii. In acest scop s-au construit două motonave avînd fiecare o capacitate de 120 de pasageri, debarcadere plutitoare și bărci cu pînze.

Pregătirea „personalului" acestui serviciu de navigație a și început. Pe lîngă trei case ale pionierilor din capitala Țării Sovietice s-au organizat cercuri de tineri navigatori, în care s-au înscris peste 300 de elevi din clasele superioare

Mesaje

Uniunea Profesorilor Japonezi TOKIO JAPONIA

8 mai 1957

D-lui Pascu Nicolae str. Sf. Apostoli 14 București

Dragi colegi,

Avem plăcerea să vă facem cunoscut că cel de al 15-lea Congres anual al Uniunii Profesorilor Japonezi se va ține în orașul Wakayama, Palatul Prefecturii Wakayama, de la 5 la 8 iunie. In ultima zi a Congresului se va sărbători cea de a 10-a aniversare de la înființarea Uniunii Profesorilor Japonezi.

In prezent, în Japonia, învățămîntul precum și viața și drepturile învățătorilor întîmpină mari greutăți. Singura soluționare a acestor greutăți depinde de o puternică unitate și de eforturile neîncetate ale tuturor învățătorilor din Japonia.

Cel de al 15-lea Congres ce se va ține în curînd în astfel de grele condiții, are o mare însemnătate, ca foarte oportun pentru ca cei 500.000 mebri să-și stabilească hotărîrea și acțiunile în scopul de a anula planul unei educații reacționare în Japonia și de a promova și mai mult dezvoltarea sa democratică.

Vom fi foarte recunoscători dacă vom putea avea un mesaj de la organizația dvs. cu ocazia celui de al 15-lea congres anual și a 10-a aniversare a înființării Uniunii Profesorilor din Japonia.

Noi credem că acest mesaj frățesc al dvs. va încuraja nu numai pe delegații la congres, dar pe toți membrii Uniunii noastre, va stimula discuțiile la congres și va contribui într-o mare măsură la acțiuni hotărîte în viitor.

Dorim călduros sprijinul dvs.,

Cu toată prietenia
Takashi Kobayaschi
Președintele Uniunii Profesorilor Japonezi.

★

Domnului Nikkyoso Tokio

Cu ocazia celui de al XV-lea Congres anual și a celei de a X-a aniversări a înființării Uniunii Profesorilor Japonezi, vă felicităm și vă transmitem salutul cald și frățesc al muncitorilor din învățămînt din Republica Populară Romînă, constituiți în Sindicatul nostru.

Invățătorii și profesorii din țara noastră se solidarizează cu lupta pe care o duc învățătorii japonezi pentru progresul școlii și pentru apărarea drepturilor și libertăților lor democratice.

Urăm celor 500.000 membri ai Uniunii dvs. și tuturor învățătorilor și profesorilor japonezi noi și importante succese în întărirea unității de acțiune în lupta lor hotărîtă pentru o viață mai bună și pentru democratizarea școlii japoneze.

Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt

NICOLAE PASCU
Președinte

De la un capăt la altul al lumii

IMPOTRIVA RĂZBOIULUI ATOMIC!

Pe coperta „Buletinului savanților atomiști", care apare în Statele Unite, este reprodus cadranul unui ceasornic ale cărui minutare se apropie de 12. Acesta este ceasul exterminării atomice. Dacă minutarele nu vor fi oprite, o catastrofă cumplită se va abate asupra omenirii ; iată sensul simbolic atribuit acestui desen de grupul de savanți americani care editează revista.

Dar astăzi nu numai savanții atomiști sînt conștienți de primejdia pe care o reprezintă pentru omenire cursa înarmărilor nucleare. Aceasta o înțeleg păturile tot mai largi din toate țările lumii. O dovadă elocventă o constituie campania pentru încetarea oricăror experiențe cu arma nucleară, care a căpătat o amploare uriașă. In toate țările din cele cinci continente se țin adunări, se organizează conferințe unde se dezbate cea mai vitală problemă a contemporaneității : eliberarea omenirii de amenințarea atomică. Și pretutindeni se aude glasul educatorilor — de la dascălul de școală sătească pînă la profesorul universitar care cer să se pună capăt experimentării armelor atomice.

O fotografie elocventă a fost de curînd publicată de o revistă străină: la malul mării un japonez vorbește unui grup numeros de țărani și țărănci. Este învățătorul satului, arătînd auditoriului său — oameni care din nefericire cunosc prea bine efectele dezastruoase ale bombardamentelor atomice de la Hiroșima și Nagasaki — că și experiențele cu arme atomice sînt vătămătoare, așa cum o dovedește faptul că toți copiii indigenilor contaminați în cursul experiențelor făcute de americani în Oceanul Pacific au rămas în urmă în ce privește creșterea și dezvoltarea lor. El este în asentimentul tuturor cînd cere să se pună capăt acestor primejdioase experimentări.

Această idee a devenit comună celor mai mulți pedagogi din toate colțurile lumii, care simt răspunderea ce o au pentru viitorul tinerelor generații pe care le educă.

Pentru triumful acestei nobile idei, pedagogii demască pe stipendiații magnaților industriei atomice și ai imperialismului agresiv, care pretind că exploziile nucleare nu ar provoca, ciică, vreun rău nici celei mai mici vietăți. Arătînd cît de false sînt asertiunile „liniștitoare" ale adepților exploziilor atomice, profesorul iugoslav Pavle Savic a subliniat că este foarte greu să prevezi unde vor duce și la ce efecte dezastruoase se va ajunge în urma acestor experimentări. Și s-a alăturat și el tuturor celor ce au cerut să se încheie un acord internațional pentru încetarea experimentării armelor nucleare și interzicerea acestor arme de distrugere în masă.

Această concluzie este însușită de întreaga omenire dornică de pace. De ce întîrzie atunci realizarea unui asemenea acord care corespunde sentimentelor tuturor oamenilor din lume ?

Pentru realizarea lui este necesar consimțămîntul acelor mari puteri care produc arme atomice: U.R.S.S., Statele Unite și Anglia.

Poziția Uniunii Sovietice este clară și categorică pentru încetarea exploziilor atomice ca un prim pas pe calea dezarmării. Recent, tovarășul Hrușciov, în interviul acordat reprezentanților televiziunii americane, a subliniat din nou voința U.R.S.S. de a scoate din lege armele atomice. **„Sîntem gata să ne mulțumim ca problema dezarmării să fie soluționată nu dintr-odată printr-o măsură atotcuprinzătoare. Sîntem de acord să începem cu puțin pentru a ajunge la mult... Să punem capăt exploziilor, să încetăm experiențele, să interzicem arma cu hidrogen și arma atomică, să reducem forțele armate, iar apoi să ajungem la dezarmarea totală. Iată programul nostru : să începem măcar cu puțin, dar să începem".**

Din păcate, poziția celor două mari puteri capitaliste este alta. Pînă acum, puterile occidentale au rămas surde la aceste propuneri '

Dar mișcarea pentru interzicerea experiențelor cu arme atomice crește văzînd cu ochii, devenind o forță uriașă. Ea va primi, desigur, un important sprijin de la Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, care se deschide în aceste zile în capitala Ceylonului, Colombo. Toți oamenii de bună credință sînt convinși că lupta lor pentru un viitor pus la adăpost de riscul atomic va triumfa.

ÎNTREBARE FIREASCĂ

In ultimul timp, opinia publică franceză manifestă o justificată îngrijorare în legătură cu lipsa de cunoștințe generale care caracterizează tineretul țării. Numeroase publicații au efectuat o serie de sondaje în rîndurile tineretului, căutînd să stabilească gravitatea acestei situații și să găsească motivele care au determinat-o.

S-a constatat că sfera cunoștințelor celor mai mulți dintre tinerii chestionați se limitează la domeniul dansului, al sportului, la unele probleme neesențiale din cinematografie. In schimb, ei nu posedă cunoștințe de literatură, geografie, istorie, nu-și cunosc țara, nu știu care sînt conducătorii ei.

Sînt semnificative sondajele efectuate în rîndurile tinerilor recruți. Deși Franța duce în Algeria un război colonialist singeros, despre care scriu zilnic ziarele, despre care vorbește lumea întreagă, majoritatea tinerilor recruți chestionați n-au fost în stare să spună nimic precis despre Algeria.

Care este cauza acestei situații? Să dăm cuvîntul ziarului „France Observateur". Potrivit relatărilor acestei publicații, nu de mult au fost chestionați 200 de tineri recruți proveniți din însăși capitala țării și din localitățile din jurul Parisului. Intrebați cum își petreceau duminicile înainte de a fi incorporați, numai 15 la sută dintre ei au putut să dea un răspuns cît de cît clar. Ei au arătat că făceau un anumit sport, mergeau la meciuri, la cinema și dans. Cît despre conținutul filmelor, despre dansurile și sporturile preferate de tinerii francezi, se știe că ele contribuie la otrăvirea conștiinței tineretului, la îndobitocirea și nu la cultivarea lui.

Se naște aci o întrebare firească : cine este vinovat de această stare de lucruri ?

La această întrebare „France Observateur" nu mai dă nici un răspuns. Poporul francez, însă, nu poate să nu-și dea seama că întreaga vină pentru nivelul scăzut al cunoștințelor generațiilor tinere o poartă regimul politic al țării, întregul sistem de instituții menite să asigure instrucția și educația tineretului.

O subliniere a ziarului „France Observateur" ni se pare însă extrem de judicioasă și la locul ei. „De ce atunci — se întreabă ziarul — acești băieți care nu știu să se ocupe de propria lor viață, care se pare că nu știu că au măcar dreptul să se intereseze de propria lor viață în societate ?" Acest „de ce" își are desigur titlul lui și singura rezolvare a problemei la care el se referă o va putea da numai poporul francez.

N. T.

EDUCAȚIA ADULȚILOR în discuția seminarului european de la Sinaia

(Urmare din pag. 1)

școlare ; de asemenea, în vreme ce pe pămînt există țări unde analfabetismul a fost complet lichidat, în alte țări el continuă să înece în ignoranță marea majoritate a populației. Aproximativ jumătate din populația globului este încă analfabetă.

Ținînd seama de necesitățile culturale pentru adulți ale diferitelor zone de pe glob și uneori chiar de nivelul cultural al diverselor straturi sociale ale aceleiași țări, UNESCO și-a îndreptat activitatea sa în două direcții importante : în direcția asigurării unui minimum de instrucție, educație și calificare profesională pentru adulții din țările slab dezvoltate sau păturile sociale înapoiate, și în direcția ridicării continue a nivelului cultural al maselor populare în celelalte țări.

Prima din aceste acțiuni, cunoscută în mod obișnuit sub denumirea de „educație de bază", s-a bucurat mai mult pînă acum de atenția instituției internaționale de care ne ocupăm. Pentru ea s-au creat și două centre regionale de pregătire a activiștilor din respectivele regiuni ale lumii: unul la Patzcuaro (Mexic) și altul la Sirs-el-Layyan (Egipt). Tot pentru această acțiune s-au scris manuale și îndrumări tehnice, iar în anul 1955 s-a ținut un seminar sau stagiu de studii la Bangsaen în Tailanda, în apropiere de Bangkok. Seminarul sau stagiul de studii care s-a ținut în anul acesta între 20 mai — 2 iunie la Sinaia este primul seminar pe care UNESCO, în colaborare cu FMANU îl ține, avînd ca temă educația adulților din țările mai dezvoltate din punct de vedere economic și cultural.

Cînd vorbim de o acțiune educativă, prima problemă care ni se pune este aceea a scopului educației. Care este, în acest caz, scopul educației adulților în general și al educației adulților din Europa (pentru că despre Europa a fost vorba la acest seminar) în special ? Credem că putem defini acest scop în felul următor : ridicarea și menținerea continuă, la un nivel cît mai înalt, indicat de cerințele vremii, a tuturor bărbaților și femeilor, printr-o cît mai egală distribuire a bunurilor culturale, realizînd tot mai mult ștergerea diferenței esențiale dintre munca fizică și cea intelectuală, dintre intelectuali și mase, asigurînd totodată fiecărui individ o cît mai ușoară mișcare în cîmpul muncii și al vieții sociale în genere, eliberîndu-l de teama că poate deveni la un moment dat inutil și izolat.

Seminarul sau stagiul de studii de la Sinaia a avut în vedere problema educației adulților așa cum se pune ea și în general, dar mai ales așa cum se pune ea în țările europene. La acest stagiu de studii au participat activiști din domeniul educației adulților din următoarele țări europene : Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Danemarca, Franța, Grecia, Italia, R. P. F. Iugoslavia, Marea Britanie, R. P. Polonă, R. P. Romînă, R.P. Ungară, Suedia, Uniunea Sovietică. In afară de aceștia, se înțelege, au luat parte reprezentanți ai O.N.U., UNESCO și FMANU. Toate condițiile au fost asigurate pentru ca problema să fie discutată integral și la un nivel corespunzător. Reușita lucrărilor a fost în plus garantată de măsurile organizatorice luate de FMANU și UNESCO, precum și de Asociația pentru Națiunile Unite din R.P. Romînă.

★

Pentru buna reușită a lucrărilor, stagiul european de studii de la Sinaia a cuprins două părți : conferințe ale experților, tratînd diferite aspecte privitoare la educația adulților și lucru în grupe, după un program propus de organizatorii stagiului. S-a căutat ca între aceste două părți să fie o cît mai strînsă legătură în activitatea seminarului.

S-au ținut următoarele conferințe, programate de conducerea seminarului : „11 ani de existență a Organizației Națiunilor Unite" de Paul Jankowski de la Oficiul de Informații al Națiunilor Unite ; „Organizația Națiunilor Unite și problemele agriculturii și alimentației" de Dr. A. Khoskhish, director al educației de la FMANU-Geneva ; „Organizația Internațională a muncii și învățămîntul profesional" de Alfonso Krepso, șeful diviziei de informații publice de la Organizația Internațională a Muncii ; „Educația adulților și progresul economic și social", de prof. Stanciu Stoian ; „Munca de educație a Națiunilor Unite" de Paul Lengrand, șeful secției de educație a adulților de la UNESCO ; „Munca Economică a Națiunilor Unite cu referințe speciale la comisia economică pentru Europa" de Nita Watts, de la Divizia de cercetări a Comisiei pentru Europa ; „FMANU și munca sa în domeniul educației adulților" de dr. A. Khoskhish.

Programul conferințelor organizate de direcția seminarului a fost completat cu o conferință ținută de prof. D. Tudor („Scurtă privire asupra istoriei Romînilor") și două conferințe cu caracter economic ținute de prof. Hașeganu („Dezvoltarea industriei în R.P. Romînă") și prof. Romanovici („Dezvoltarea agriculturii în R.P. Romînă"). Participanții la stagiul de studii au vizitat de asemenea diferite întreprinderi, gospodării agricole colective și instituții culturale, putînd astfel să dobîndească o idee cît mai clară despre efortul care se face în țara noastră atît din punct de vedere economic cît și din punct de vedere cultural, ca și de rezultatele obținute.

In ce privește grupele de lucru, acestea au fost două, fiecare cu misiunea de a dezbate un aspect deosebit al problemei. Grupa întîia s-a ocupat de metode și material didactic pentru educația adulților, cea de a doua de diferitele organizații ce se ocupă cu educația adulților, rolul lor și pregătirea educatorilor. Discuțiile au fost la un nivel ridicat, vii, s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă, ceea ce a permis să se ajungă la concluzii acceptate, în cea mai mare măsură, de toți participanții.

Discutînd despre metodele și materialul necesar în educația adulților, grupa întîia de lucru a trebuit să pornească de la prezentarea sistemelor actuale de educație a adulților din Europa, ceea ce evident, a atras după sine și discutarea conținutului educației, dat fiind strînsa legătură dintre conținut și metode. Pe lîngă aceasta, așa cum s-a subliniat în preambulul raportului făcut de această grupă, era necesar să se scoată în evidență că însăși tratarea conținutului în spiritul cel mai științific cu putință constituie și trebuie să constituie una din metodele de bază ale muncii culturale cu adulții. In sfîrșit, dat fiind scopul însăși al Organizației U.N.E.S.C.O., care este, după cum am văzut, menținerea păcii prin educație, știință și cultură, grupul de lucru, după ample discuții, a ajuns la precizarea cîtorva teme care rămîn să fie sugerate tuturor popoarelor, pentru a ține seama de ele în educația adulților. Intre aceste teme sînt : știința și tehnica în serviciul omului, al păcii și progresului, insistîndu-se asupra pericolului unui război atomic și al experiențelor cu bomba atomică ; literatura și arta în serviciul apropierii între popoare ; necesitatea de a susține eforturile pe plan internațional, pentru realizarea dezarmării ; coexistența între popoare în spiritul păcii și al unei active înțelegeri mutuale ; comemorarea marilor personalități din trecut, care s-au distins în lupta pentru pace ; necesitatea de a se da un loc mai larg în manualele de istorie luptei pentru pace ș.a.

Discuții interesante s-au purtat și în legătură cu metodele de lucru, atît în ceea ce privește metodele utilizate pe plan național, cît și cele utilizate pe plan internațional — un capitol special ocupîndu-se de metodele specifice muncii în rîndurile muncitorilor, țăranilor și femeilor. Regretăm că spațiul nu ne permite să intrăm mai în detalii asupra acestor metode. Putem sublinia numai : că participanții la discuțiile seminariale de la Sinaia au recomandat utilizarea în educația adulților a tuturor metodelor : cele auditive (cuvîntul vorbit), cele vizuale (insistîndu-se aci asupra rolului cuvîntului scris), ca și cele audio-vizuale și motrice. Pe lîngă metodele pedagogice, cu o circulație mai mult sau mai puțin generală, au fost aduse în discuție și metode utilizate cu deosebire în cîte o țară, discuția luînd în felul acesta caracterul unui adevărat și fructuos schimb de experiență.

A doua grupă de lucru a avut a se ocupa, după cum am arătat, de diferitele organizații de educație a adulților, de rolul lor și de pregătirea educatorilor. S-a putut vedea cu această ocazie că educația adulților în Europa are deja nu numai o istorie, ci și diferite stiluri de muncă. Așa, de pildă, Anglia și, alături de ea, Statele Unite ale Americii, utilizează mai mult așa numita „extensiune universitară". Educația adulților în Anglia este în primul rînd o acțiune inițiată și organizată de marile centre universitare, ca un fel de activitate extrașcolară a lor. In țările nordice (Suedia, Danemarca, Finlanda) educația adulților se face în instituții școlare cu caracter mai mult sau mai puțin particular, așa numitele școli superioare populare sau universități populare. In apus, alături de instituții particulare de educație a adulților există universități populare organizate din inițiativa mișcării muncitorești.

După cum ușor se poate vedea, unele forme de educație a adulților din cele arătate mai sus ca existente în alte părți, au existat și la noi. In parte și într-un anumit fel, ele există și astăzi. Sistemul de educație a adulților la noi, ca și în celelalte țări cu structură socială asemănătoare țării noastre are ceva deosebitor, a cărui esență scapă de multe ori educatorilor din alte țări, chiar atunci cînd aceștia arată oarecare bunăvoință în a-i pătrunde sensul.

In adevăr, în țara noastră există astăzi un sistem închegat de cultură a maselor și de educație a adulților. La noi educația adulților intră ca parte componentă în ansamblul sistemului de învățămînt, ca o latură a acestuia. In vreme ce în apus, de pildă, pentru masele populare se organizează mai ales școli și cursuri ifără un scop precis, la noi există o întreagă rețea de cursuri fără frecvență și cursuri serale, fără scoaterea elevilor și studenților din producție, dar cu înlesniri pentru ei, care le îngăduie să se califice întocmai ca și elevii și studenții de la cursurile de zi. Pe lîngă aceasta, însă, sînt și la noi instituții ca S.R.S.C. și căminele culturale, care duc o permanentă activitate de difuzare a științei și culturii în orașe ca și la sate, la un nivel din ce în ce mai ridicat, în spiritul păcii și înțelegerii dintre popoare.

Un atare sistem de educație a adulților este, se înțelege, un sistem de stat, dar totodată social și popular în cel mai larg înțeles al cuvîntului, pentru că statul însuși este al poporului. El și-a găsit cea mai deplină realizare în Uniunea Sovietică. Aci țara întreagă este o minunată școală de ridicare culturală continuă a maselor populare. Poporul însuși, organizat și conștient de țelurile pe care le urmărește, își organizează și conduce conștient propria sa viață culturală.

★

Discuțiile în cadrul seminarului european pentru educația adulților de la Sinaia au afirmat încă odată că activitatea în cest domeniu, ca și în acela al educației copiilor și tineretului, nu este și nu poate fi un proces spontan. Conținutul ei trebuie să aibă un sens. Metodele utilizate, de asemenea, nu pot fi simple metode de constatare sau asistență întîmplătoare, ocazionale, ci metode puse în slujba formării omului, în strînsă legătură cu scopul urmărit.

Pînă acum, în educația adulților s-au obținut unele rezultate care pot fi socotite un bun punct de plecare pentru rezultate și mai bune. Ele ne îndreptățesc chiar să ne gîndim la constituirea unei adevărate științe a educației adulților.

In seminarul european ținut la Sinaia s-a discutat și despre posibilitatea realizării acestui deziderat. Schimbul de experiență și discuțiile ce se pot angaja în acest sens pe plan internațional nu pot fi decît folositoare pentru aceasta. Pe baza sugestiilor ce se pot face reciproc, pe baza realizării experienței încununate de succes, precum și în lumina țelului spre care societatea și omul modern își îndreaptă pașii, în conformitate cu legile obiective de dezvoltare ale societății contemporane, știința educației adulților se poate constitui. Se înțelege, însă, că o astfel de știință nu se poate construi artificial și nu poate fi izolată, în temeiurile ei, de societatea pe care o servește și deci de ideologia acestei societăți.

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt.

COLEGIUL REDACȚIONAL :

Maria Banuș, Petre Drăgcescu, Ion Dragu, Emilia Mănac, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Sipoș.

Redacția și administrația : București, Piața Scînteii nr. 1 Telefon 7.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente : 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25; 3 luni — 3,12 lei.